

H E T U V A D I

హేతువాది

Monthly Journal devoted to Science, Rationalism & Humanism

స్థాపన : 1982

సదసభ్యవేకం

8143557464

ప్రశ్నల లక్ష్యం ఎలా వుండాలి

8985876997

హేతువాదం సిద్ధాంతం ఎందుక్కాదు ?

బ్రహ్మాంగారు

9490331732

భౌతికవాదం-శాస్త్రీయ ధృక్పథం

ఉపనిషత్తులు వేదానికి అంతం పలికాయా?

రావిపూడి రచనల సంపుటాల సమీక్ష

హేతువాద మానవవాద ఉద్యమ మహాసభలు

346

సంపుటి : 32

సంచిక : 9

మే 2014

వెల : రు. 25/-

ప్రధాన సంపాదకులు : రావిపూడి వెంకటాద్రి

ప్రధాన సంపాదకులు :

రావిపూడి వెంకటాద్రి

చీరాల, ప్రకాశంజిల్లా

E.mail : Ravipudi1922@gmail.com

సహాయ సంపాదకులు :

- 1) మేడూరి సత్యనారాయణ, ఇంకొల్లు
- 2) కుర్రా హనుమంతరావు, ఇంకొల్లు
- 3) గుమ్మా వీరన్న, హైదరాబాదు
- 4) కరి హరిబాబు, ఇంకొల్లు
- 5) షేక్ బాబు, ఇంకొల్లు
- 6) ఆలూరు ప్రపుల్ల చంద్ర, తెనాలి
- 7) ఊట్ల రంగనాయకులు, తిరుపతి
- 8) షేక్ దరియావలి, జాగర్లమూడి

చందాలు, విరాళాలు, వ్యాసాలు
పంపవలసిన చిరునామా :

మేడూరి సత్యనారాయణ
మేనేజింగ్ ఎడిటర్

C/o రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ సెంటర్
ఇంకొల్లు - 523 167, ప్రకాశం జిల్లా
Cell : 98499 35117

E.mail : Hetuvadi 1982 @gmail.com

"Hetuvadi"

SBH Account No. 52177300267
Inkollu IFSC No. SBHY0020367

కాపీలు అందనివారు :

షేక్ దరియావలి

సర్క్యులేషన్ మేనేజర్

జాగర్లమూడి (పోస్ట్),

వయా పర్చూరు, ప్రకాశం జిల్లా.

సెల్ : 99122 60441

జీవిత చందా రూ. 2,000/-

సాుచందా రూ. 200/-

ABROAD Subscription

Annual \$ 200, £ 150

Life \$ 2000, £ 1500

ఇందులో....

ఎడిటోరియల్

సదసద్వివేకం

- రావిపూడి - 331

ప్రశ్నల లక్ష్యం ఎలా వుండాలి

- రావిపూడి - 335

హేతువాదం సిద్ధాంతం ఎందుక్కాదు ?

- గౌరవ్ - 338

బ్రహ్మాంగారు

- రావిపూడి - 343

భౌతికవాదం-శాస్త్రీయ ధృక్పథం

- షేక్ బాబు - 355

ఉపనిషత్తులు వేదానికి అంతం పలికాయా?

- రావిపూడి - 358

రావిపూడి సంపుటాల సమీక్ష

- గుమ్మా వీరన్న - 360

ఉద్యమ మహాసభలు

- 368

ఎడిటోరియల్

సదసద్వివేకం

ఏది ఉన్నదో దాన్ని సత్తు (being) అంటారు. ఏది లేదో దాన్ని అసత్తు (non-being) అంటారు. ఉన్నదాన్నీ, లేనిదాన్నీ విచక్షించే జ్ఞానాన్నే సదసద్వివేకమంటారు. ఉన్నదంతా (whole existence) నిత్యపరివర్తన (eternal becoming) లో వుంది. అందులో మన జ్ఞాన పరిధిలోకి వచ్చేది కొంతకొంతమాత్రమే. అందువల్ల, మనజ్ఞానం సాపేక్ష (relative) పరిమితిలోనే వుంటుంది. పరిపూర్ణజ్ఞానమనేది కేవలం ఊతపదం. అంతా మనకు తెలిస్తే, ఇక మన తెలివికి, జ్ఞానానికి మూతపడిపోతుంది.

సత్ అనే ధాతువు (root) నుంచి రూపొందిందే సత్యం (truth) అనే పదం. సత్యమనేది వాస్తవిక జగత్తు (objective world) కు సంబంధించింది. అయితే, వాస్తవిక జగత్తు మొత్తం ఒకేసారి ఒకే మొత్తంగా మన జ్ఞానపరిధిలోకి రాదు. దాన్ని గురించిన జ్ఞానం మనలో వికసించే కొలది సత్తును గురించిన వాస్తవం (objectivity) వికసిస్తుంది. అందువల్ల, ఏ దృశ్యవస్తువు (object) ను గురించిన సంపూర్ణ జ్ఞానమూ మనకు ఒకేసారి లభించదు. జ్ఞానం క్రమక్రమంగా వికసించినట్లే, వస్తుత్వం మొత్తాన్ని గురించిన సత్యం కూడా క్రమాభివృద్ధి చెందుతుంది. ఈలోగా మనకు లభిస్తున్న జ్ఞానం సాపేక్షమవుతున్నట్లే, తద్వారా మనకు లభించే సత్యం కూడా సాపేక్షమవుతుంది. జ్ఞానమూ, సత్యమూ సర్వదా, సర్వధా సత్తును అపేక్షిస్తూనే వుంటాయి.

చిత్ అనే ధాతువు నుంచే చిత్తం (మనస్సు) అనే పదం వ్యుత్పన్నమైంది. ఆ చిత్తమే మనుషుల జ్ఞానపెన్నిధి. చిత్తం యొక్క భావార్థమే చైతన్యం (consciousness), బాహేంద్రియనాళాల (నరాల) ద్వారా అందిన సంవేదనలు ఆధారంగా చిత్తమే జ్ఞానాన్ని సమకూరుస్తుంది. అయితే, సత్తులేకుండా చిత్తులేదు. పరిణతి చెందిన జీవజాతుల్లో ఈ చిత్తం వ్యక్తమవుతుంది. జీవజాతులన్నిటిలోనూ మానవుడు అత్యధిక చిత్తంపన్నుడు. ఇలా అంటున్నామంటే, జంతుజాతుల క్రిందవర్గంలోని జీవజాతులు-అంటే, వృక్షాదులు ప్రకృతి వర్తనవల్ల ప్రభావితం కావడంలేదనీ, ప్రతీకరణం ప్రదర్శించడంలేదనీ అర్థంకాదు. అవి కూడా ప్రకృతిలో లభించే వివిధ ద్రవ్యాల చర్య-ప్రతిచర్యలకు ప్రతిస్పందించడం ద్వారానే మనగలుగుతున్నాయి. కాని, వాటిలో జ్ఞానాన్ని ప్రతిబింబించి సంఘటనలకు విశేషంగా ప్రతిస్పందించగల చిత్తంలేదు.

నిజానికి ఉన్నదంతా సత్యే. ఎన్ని విధాలుగా దర్శించినా సత్తును మాత్రమే మనం దర్శిస్తున్నాం. ప్రకృతిలోని వైవిధ్యమంతా సత్యే. సంఘటనలన్నీ దాని ఫలితాలే. జీవోత్పత్తి,

జీవుల వివిధ ప్రవృత్తులూ-అన్నీ దానిలోని భాగాలే. దాని అవిరామ ప్రవర్తనలోనే అవి చోటు చేసుకొంటున్నాయి. అందువల్లనే హేతువాదులు, భౌతికవాదులు, మానవవాదులు సత్తుకు అన్యంగా మరేమీలేదని తీర్మానించుకున్నారు. ఇలా అనేవారంతా సత్+ఆనందులే, సదానందులే, సచ్చిదాందులే. ఉన్నదాని నుంచి ఆనందానుభవం పొందుతున్నవారే.

అయితే, చిదానందులుగా, సచ్చిదానందులుగా బురఖాలు తొడిగినవారి సంగతి యేమిటి? నిజానికి, వీరంతా కేవలం చిదానందులే కాని, సదానందులుకారు. చిత్తును (భౌతిక ప్రకృతిని) చిత్తభ్రమగా వీరు త్రోసి పారేస్తారు. దీనినంతావీరు “ఆధ్యాత్మిక” ముసుగులో చేస్తారు. అసలు భౌతికవాద చింతన ప్రకారం ‘ఆత్మ’ అనేదేలేదు. ఇక ‘ఆధ్యాత్మికత’ జాడయెక్కడ, దాని అర్థమేమిటి? పోనీ, అది మానసికం (spiritual) అంటారా? అయితే, దానికి ‘అధి’ ముసుగెందుకు? భౌతికాతీతమైనదేమీలేదని తేలినపుడు, చిత్తో సహా దాని తాలూకు చైతన్యం కూడా దానినుంచే పరిణమించిందని భావించినపుడు, ఇక ‘ఆత్మ’ (మనసు)కు ‘అధి’ని కలుపవలసిన అవసరం ఏమున్నది?

మతవాదులే తమపన్నాగంలో భాగంగా ‘ఆత్మ’ అనేదాని ప్రత్యేక ఉనికిని చాటడానికీ, దానికి సంబంధించిన జంజాటాన్ని ప్రచారం చేయడానికీ ‘ఆధ్యాత్మికవాద’ మనే పదాన్ని దిగుమతి చేశారు. అది పరోక్షమతవాదమే. దాన్ని వేదాంతం పేరుతో ప్రచారం చేస్తున్నారు. అది చివరకు చిదానంద (చిత్+ఆనంద) అవతారమెత్తి, సత్తును (ప్రకృతిని) చిత్తు యొక్క భ్రమఅనీ, సత్తు అనేది ‘మాయ’ అనీ, చిత్తు తప్ప అన్యంలేదనీ రుజువు చేయబూనింది. అదే దాని లక్ష్యం.

కాని, కేవల చిదానందులు ఈ వెర్రివేషాలను స్వకీయ జీవితాలలో వేయడంలేదు. వారు కూడా ఇతర మనుషులందరిలాగానే తింటున్నారు, త్రాగుతున్నారు, భౌతిక భోగాలనుభవిస్తున్నారు, నిత్యావసరాలను తీర్చుకుంటున్నారు, చివరకు కాలగర్భంలో కలసిపోతున్నారు. ఇంకా మాయ ఎక్కడ? అంతా మాయ అని వారు తమ జీవితాలలో దాన్ని రుజువు చేస్తున్నదెక్కడ? మాయ జీవితాన్ని ఎందుకు కొనసాగిస్తున్నారో వారు వివరించినదెక్కడ?

జీవుల మనుగడలో సహజంగానే అనేక అవాంతరాలు ఎదురవతాయి. అది జీవులన్నిటికీ సహజమే. జీవులన్నీ శీతవాతాతపాదులకు గురవుతూనే వుంటాయి. ఏకకణ జీవుల నుంచి బహుకణ జీవులదాక-వృక్షాలు, జంతువులు, మనుషులు అనే తేడా లేకుండా అన్ని జీవులూ ప్రకృతి ఉత్పాతాలకూ, యితర యాదృచ్ఛిక వైపరీత్యాలకూ గురవుతూనే వుంటాయి. జరామరణాలు కూడా జీవులన్నిటికీ సహజమే. ఏదీ శాశ్వతంగా ఒకే విధంగా వుండదు. ఇది పరిణామజగత్తు. ప్రకృతితో సహా, అందులోని ప్రతి అంశమూ ఎప్పటికప్పుడు వివిధ సంఘటనల రూపంలో మారుతూనే వుంటుంది. నిన్నటి నాకూ, నేటినాకూ శరీర

నిర్మాణంలో, మానసిక అవగాహనలో ఎంతోకొంత యెక్కువో, తక్కువో వుండేదికద్దు. అంతమాత్రాన 'అంతా అశాశ్వతం' అని మన జీవితాలలో నిస్సహకు గురికానవసరంలేదు.

నిజానికి ప్రకృతి అంతా శాశ్వతం, దాని సంఘటనల నిత్య పరిణామం శాశ్వతం. కాగా, 'అంతా అశాశ్వతం' అని ప్రచారోద్ధతికి తలపడే మతగురువులే సుష్టుగాతిని, సామాన్య ప్రజలను దోచుకొని భోగాలను అనుభవిస్తున్నారు. 'అంతా అశాశ్వతం' అనే ముసుగును ధరిస్తున్నారు. ఆచరణలో 'ఆత్మహత్యలు' చేసుకోవడంలేదు. అదేమంటే, ఆత్మ శాశ్వతమంటున్నారు. దేహాన్ని త్యాగం చేయడానికి ఆత్మ ఎలా అడ్డుపడుతుందో, ఎందుకు అడ్డుపడుతుందో చెప్పరు. ప్రమాదాల్లో దేహం నుజ్జయిపోయినప్పుడు ఆత్మ ఎందుకు అడ్డుకోవడంలేదో చెప్పరు.

ఔను, ఏదీ శాశ్వతంగా ఒకే విధంగా వుండదనేది జ్ఞానం, సత్యం విషయాల్లో కూడా వాస్తవమే. అలాగే, ప్రకృతి గురించికాని, దాని పరిణామాన్ని గురించికాని మనకు అందే జ్ఞానం ఎప్పటికప్పుడు మారుతుందికాన, అది పాక్షికమే. అందువల్ల సాపేక్షమే. దానివల్ల మనకు లభించే సత్యం కూడా సాపేక్షమే. ఆ సాపేక్ష జ్ఞాన, సత్యాల వల్ల మనం మన జీవితాలలో ఎంత స్వేచ్ఛను పొందడానికి వీలవుతుందో అంత స్వేచ్ఛను మాత్రమే పొందగలం. జ్ఞానం వలన సత్యం, సత్యం వలన స్వేచ్ఛ చేకూరుతుందనడంలో ఇంతకుమించిన భావంలేదు. గొంతెమ్మ కోరికలు స్వేచ్ఛ క్రింద జమకావు. అక్కడ కూడా సదసద్వివేచన, ఉచితానుచిక జ్ఞానం కార్యశీలికావాలి. అయినా, అనునిత్యచలనంలో వుండే ప్రకృతి శాశ్వతత్వాన్ని శంకించడానికి అవకాశంలేదు. అది 'మాయ' అనే వాళ్లంతా మాయగాళ్లే.

ఈ ప్రకృతీ, అందులోని వైవిధ్యం మనమానసిక చిత్రంకాదు. గోడమీది మరకల్లో మనం ఏ బొమ్మనైనా కల్పించుకోవచ్చు. అది ఒకే వ్యక్తికయినా అనేక బొమ్మల్ని కల్పించుకోడానికి తోడ్పడుతుంది. ప్రకృతి అలాంటిది కాదు. అది అందరికీ ఒకే విధంగా దర్శనీయమవుతుంది. అందరికీ ఒకేరకమైన అనుభూతిని కలిగిస్తుంది. అందరికీ ఒకే విధమైన అవగాహనకు చోటిస్తుంది. అది మనమానసిక కల్పనకాదు. నిజానికి, ఏ కల్పనా అప్రాకృతికమైనదీ, అపదార్థికమైనదీ కావడానికి కూడా అవకాశంలేదు. వాస్తవికత తప్ప, ఏ ఉహకూ ఆధారమనేది లేనేలేదు. మాయ అనేది మాయగాళ్ల కల్పనే.

అంతా మాయ అనేవాళ్లు తమ ఉనికి, సూక్తులను మాత్రం మాయ అని ఎందుకు భావించలేకపోతున్నారు? వారి భావనలన్నీ వారికి అందిన అసమగ్ర గతం నుంచి అరువు తెచ్చుకొన్నవే. ఆ గతం మృతప్రాయమైనదని వారికి తోచదు. వారిలో స్వతంత్రాలోచన అనేది మృగ్యం. అనులోచననే ఆలోచన అని వారు భ్రమిస్తున్నారు. భ్రమలు, వాస్తవాలు ఒకటికావు. మనం వాస్తవిక జగత్తులో అవిభాజ్యమైన భాగం కాబట్టి ఆ జగత్తు ఆధారంగానే

మన ఆలోచన సాగాలి. ఆ ఆలోచన జగత్సంఘటనల క్రమాన్ని అనుసరించాలి. అది కార్యకారణ పద్ధతిలో, హేతువాద నమూనాలో వుంటుందని గమనించాలి. సత్తు నుంచే చిత్తు బయలుదేరుతుందికాన, సత్తును వదలే ఏ మార్మికవాద పద్ధతులూ హేతువాద పరిధిలో ఇమడవని గుర్తి చాలి. అందుకే భౌతిక వాస్తవికతను విస్మరించే ఏ వాదమయినా సహేతుక చింతన ముందు నిలవదనీ, సారంలో అది మానవవాద వ్యతిరేకతగా తీరుతుందనీ గుర్తించడం మానసిక ఆరోగ్యపరంగా అవసరం.

నిజానికి మాయ అనేది అసత్తు. దాని నుంచి పుట్టిందే అసత్యం.

మానవవాద మార్గం :

తత్వశాస్త్ర చరిత్రలో మనకెందరెందరో తత్వ శాస్త్రజ్ఞులు తగులుతారు. వారిలో ఒకరి తత్వానికి మరొకరు భిన్నంగా వాదించినట్లు మనం తెలుసుకోవచ్చు. ఒకరి తత్వాన్నిమరొకరు ఖండించినట్లు కూడా మనం గ్రహించవచ్చు. అయినా, వారంతా ఎవరి కోణంలో వారు మానవ శ్రేయస్సునే కాంక్షించారు. కాని, ఈనాడు మనం ఆ తాత్వికుల ప్రతిపాదనలను యథాతథంగా ఆమోదించగల యుగంలోలేము. అందువల్ల, వాటి ఔచిత్యాన్ని ఏమేరకు గ్రహించాలో ఆ మేరకు గ్రహించడంలో ఈనాటి వారికి అభ్యంతరం వుండనవసరంలేదు. ఈనాటి తాత్వికమార్గం గిడసకట్టని మానవవాద మార్గాన్ని అనుసరించాలి. మానవుడే అతని భవితవ్యానికి కర్త అని గుర్తించాలి. మానవుడి విజ్ఞానం వికసించేకొలది వస్తుతః అతనికి సంక్రమించిన హేతువాద అన్వయరీత్యా మానవవాదమార్గం పరిణమిస్తూ విస్తరించాలి. అది ఒకేచోట గూడుకట్టుకొని మూసుకుపోయే బండ సిద్ధాంతం కాదు, కారాదు. అందువల్లనే హేతువాదులు, మానవవాదులు అన్ని సిద్ధాంతాలనూ హేతువాద దృక్పథంతో పట్టిచూస్తారు. అంతమాత్రాన “వారు ఆ సిద్ధాంతాన్ని వ్యతిరేకిస్తారు, ఈ సిద్ధాంతాన్ని వ్యతిరేకిస్తారు” అని వారిపై వ్యతిరేకతా (anti) ముద్ర వేయడం సరికాదు. మానవవాద మార్గంలో ఇమడనివాటన్నిటినీ వారు తిరస్కరిస్తూనే వుంటారు. అదే మానవవాద మార్గం - Humanist way.

నేటిపార్టీల స్వామ్యం

ఓట్ల కొనుగోళ్లు, అమ్మకాలు జరిగేవి రాజకీయాలుకావు. అవి అధికారకీయాలు - కులకీయాలు, కీయాలు-సారాబుడ్లు, బిర్యానీ ప్యాకెట్లు, చీరెసారల పంచకీయాలు. ఓటుకు రూ. 100/-, రూ. 500/- పోయి, రూ. 1,000/-, రూ. 5,000/-, రూ. 10,000/- పలుకుతున్న నీచకీయాలు. రాజులు కండబలంతో సాగించిన రాజ్యాధికారాన్ని రాజకీయ పార్టీలు ధనమదంతో ప్రజలవద్ద నుంచి లాగేసుకుంటున్నారు. రాజకీయం పేరు సార్థకం చేసుకుంటున్నారు. ప్రజలు తమ మీది అధికారాన్ని తమ చేతుల్లోకి తీసుకొనే ప్రజాకీయదశ, మానవస్వామ్యదశ దూరదూరంగా జరిగిపోతూవుంది.

- ఆర్.వి.

ప్రశ్నల లక్ష్యం ఎలా వుండాలి?

- రావిపూడి

మన జ్ఞానానికి అందని విషయాలను తెలుసుకోవాలనే ఆసక్తి నుండి మనలో ప్రశ్నలు పుట్టుకొస్తాయి. వాటికి వచ్చే సమాధానాలు మన జ్ఞానాన్ని పెంచుతాయి. అందువల్ల, ప్రశ్నలు ప్రశ్నల కోసంకాక సమాధానాలకోసం వేయాలి. అట్లని ప్రతి సమాధానమూ ప్రశ్నను అపేక్షించనవసరం లేదు. సంతృప్తికర సమాధానం కోసం వేచి చూడాలి.

అయితే, ప్రతి ప్రశ్న కూడా అర్థవంతమైనది కావాలి. ప్రశ్నల ద్వారా వచ్చే సమాధానాలవల్ల మన జ్ఞానం క్రమక్రమంగా పరిణతి చెందాలి. కొంటే ప్రశ్నలు, కుంటి ప్రశ్నలు లేవదీసే ప్రబుద్ధులకు కొంటే సమాధానాలు, కుంటి సమాధానాలు వస్తాయని గమనించాలి. ప్రశ్న పరీక్ష కోసం వేయడం సరికాదు.

ఒక నాటి మనిషి ఈ వాస్తవిక జగత్తుకు మూలమేమిటి అనే ప్రశ్న వేసుకొన్నాడు. ఆనాటి మనిషి తన జ్ఞాన స్థాయిలో వేసుకోదగిన ప్రశ్ననే వేసుకొన్నాడు. కాని, ఆ ప్రశ్నకు చెప్పుకొన్న సమాధానం సరియినది కాదు. తన ఆకారంలోని ఏ పెద్ద మనిషో ఈ జగత్తుకు మూలమనీ, అతడే దేవుడనీ సమాధానం చెప్పుకొన్నాడు. కాని, ఆ దేవుడికి మూలమేమిటి అనే ప్రశ్న ఆనాటికి అతనికి తట్టలేదు. ఒకవేళ తట్టినా, ఆ ప్రశ్నను అలాగే కొనసాగిస్తే, ఆ ప్రశ్నపరంపర ఎక్కడా ఆగదు. అది అనవస్థాదోషానికి దారితీస్తుంది. అందువల్ల దేవుడు స్వయంభువుకాన, దానికి మూలకారణాన్ని వెదకరాదనుకొన్నాడు, అన్నాడు.

కాని, వేల సంవత్సరాలనాటి సాంఖ్యులుసైతం మూలానికి మూలాన్ని వెదకబూనితే, ఆ వెదకులాట ఎక్కడా ఆగదుకాన 'మూలే మూలా భావదమూలం మూలం' అంటూ ప్రకృతికి అన్యంగా మరొక మూలం లేదంటూ తార్కిక నిర్ణయం చేసుకున్నారు. కాని, కేవల తర్కంతోకాక, ఇతోధిక ప్రమాణాలతో ఆధునికవైజ్ఞానికులు కూడా 'లేనిదిరాదు, ఉన్నదిపోదు' అంటూ వాస్తవిక జగత్తు తప్ప, అన్యం లేదని తీర్మానించుకున్నారు. ఈ జగత్పరిణామంలో మనిషి తనకూ, తనతోడివారికీ అనువైన పరివర్తనరీతులనే ఎంచుకోవాలని తీర్మానించుకున్నారు. ఈ తీర్పునే స్వేచ్ఛా సౌభ్రాతృత్వాలుగా వ్యవహరిస్తున్నాం. ఏనాటి వారి అవగాహనారాహిత్యాన్నో అనుసరించరాదని కోరుకుంటున్నాం.

ఒకనాటి వారి వైజ్ఞానిక స్థాయినిబట్టి వారి నిర్ణయాలు అతార్కికాలేమీ కాదు. అయితే, కేవలం తర్కబద్ధమైనంతమాత్రాన వాటిని వాస్తవికాలుగా గుర్తించితిరాలనిలేదు. ఇందుకు ఉదాహరణగా భూగోళ ప్రస్తావననే తీసుకోవచ్చు. "భూమి గోళంగా వుంటే, భూమిపైన వున్న మనం నిటారుగా నిలుచొని వుండగా, క్రిందివైపువున్న మనుషులు తలక్రిందులుగా వ్రేలాడుతూ వున్నట్లేనా?" అంటూ తార్కికులు ప్రశ్నించారు. కాని, భూమి

గోళమనేది వాస్తవం; దానిపై ఎక్కడవున్న మనుషులు అక్కడ నిటారుగానే వుంటారు. అందుకు కారణం భూమ్యాకర్షణ. దాని ప్రభావం వేలాది మైళ్లు వుంటుంది. భూమికి క్రింద ఏడులోకాలు, పైన ఏడులోకాలు వున్నవని ప్రచారించిన కూపస్థమందూకాలకు ఈ విషయాలెలా తెలుస్తా ??

అంతేకాదు, తార్కిక ప్రతిపాదనలు, వాస్తవిక ప్రమేయ హద్దుల్ని దాటరాదు. భూపరిభ్రమణం విషయంలోకూడా ఇలాంటి తార్కిక సమస్యలే ఎదురయ్యాయి. “భూమి తన చుట్టూతాను తూర్పువైపుకు తిరుగుతుంటే, గాలి యెప్పుడూ పడమరవైపుకే వీచాలి కదా?” అని తార్కికుల ప్రశ్న. భూ వాతావరణమంతా భూగురుత్వశక్తివల్ల భూమికే బద్ధమై వుంటుందని వారి జ్ఞానస్థాయికి అందనందువల్లనే ఈ ప్రశ్న బయలుదేరుతుంది. ఇలాంటి సమస్యలెదురయ్యేనాటికి సరయిన సమాధానాలు లభించగల జ్ఞానం అపృచ్ఛకుల అందికలోలేదు. ఈ స్థితి వారి నిస్సహాయతను అర్థం చేసుకోడానికి వుపకరిస్తుందికాని, కేవలం ఆక్షేపణలు లేవనెత్తడానికికాదు.

కాగా, పూర్వుల్లో కొందరు మతిచెడినవాళ్లు జీవితాన్ని గురించి రకరకాల ప్రశ్నలు వేసుకొన్నారు. ఎన్నేళ్లు, ఎన్నాళ్లు జీవించినా మరణించక తప్పదుకదా అని ప్రశ్నించుకొని, ఆత్మహత్యనే దానికి సమాధానంగా స్వీకరించి ఆత్మహత్యలకు ఒడిగట్టినవారున్నారు. (తీరని కోరికలు ఎలాగైనా తీరవని ‘ఆత్మహత్యలకు పాల్పడేవారు ఈనాడు అక్కడక్కడా వున్నారుకాని, వీరి ఆత్మహత్యలకు ఏ సిద్ధాంత బాదరబందీలేదు.) జీవించినంతకాలం జీవించి అంతిమదశలో పరత్వాన్ని చేరుకోడానికి సిద్ధులపేరుతో జీవసమాధుల్లో ప్రవేశించి ఆత్మహత్యలకు పాల్పడిన వారున్నారు. ఇలాంటి కొందరిపేర ఆరాధనా స్థలాలు వెలసి ఏదోరకమయిన కొలుపులు చేయడం - కొందరికి గుడులు, గోపురాలు కట్టించడం ‘పామరుల’ ఆనవాయితీగా మారింది. కొంచెంగా మిడిమిడి జ్ఞానం ఒంటబట్టించుకున్నవారు వాటి యజమానులుగామారి, తిరునాళ్లు జరిపిస్తూ దోపిడికి పాల్పడుతున్నారు. ముందు జ్ఞానదోపిడి, తరవాత డబ్బుదోపిడి.

ఇలాంటి వారేకాక, పారమ్యాన్ని-మోక్షాన్ని పొందడానికి కొందరూ, వరాలు-శాపాలు యివ్వగల శక్తిని సాధించడానికి మరికొందరూ గతంలో ‘తపించినట్లు’ చాలగాధలున్నాయి. పాపాలుచేసినవారిని శిక్షించడానికి ఒక నరకమూ, పుణ్యాలు చేసిన వారు వేశ్యలతో గానాపీనా బజానా సాగించడానికి ఒక స్వర్గమూ దోపబడిన గాధలు గ్రంథాలకెక్కాయి. ఇలాంటివన్నీ కట్టుకథలే.

కాగా, మోక్షం అంటే ఏమిటి? విముక్తి, విడుదల అని దాని అర్థం. జీవిత సమాప్తమే మోక్షం. జీవి మరణించిన తరవాత (దాని సంతానంతప్ప) మిగిలేదేమీలేదు. మరణంతో జీవి మనుగడ సమాప్తమవుతుంది. ఇక (ఉంటేగింటే సంతానం తప్ప) జీవిగా మిగిలేదేమీలేదు. అందువల్ల మరణానంతరం ఏమి జరుగుతుంది అనే ప్రశ్నకు సమాధానం

‘జీవితాలూకుయావత్తు’ భౌతిక జగత్తులో కలిసిపోతుందనే. అదే మోక్ష సామ్రాజ్యం. అందులో ఆత్మాదికాలకు చోటులేదు. ఐనపుడిక పరమాత్మ భావానికి మాత్రం చోటెలా వుంటుంది?

అందుకే, ప్రశ్నలు అర్థవంతమైనవి కావాలంటున్నాం. ఈ లోకంలో మనం జీవిస్తున్నాం కాబట్టి, ఆ ప్రశ్నలు ఐహికమైనవి, ఈలోకానికి - ఈ లోకజీవితానికి సంబంధించినవి కావాలంటున్నాం. మనకు వచ్చే ఏ ప్రశ్నలకయినా భౌతిక వాస్తవికత ఆధారం కావాలంటున్నాం. మానసిక చర్యలన్నీ కూడా భౌతిక వాస్తవికత పరిధిలోనివేనని గమనించాలని గుర్తు చేస్తున్నాం. నేలవిడిచిన సాము పనికిరాదంటున్నాం. మనకు తెలియనివాటిని గురించి మనం తెలుసుకోవాలనే బుబుత్స మన ప్రశ్నలకు మూలం కావాలంటున్నాం. ప్రశ్నలవల్ల మనకు తెలియని విషయాలు తెలియడం మాత్రమేకాదు, జ్ఞానాభివృద్ధికి, సమగ్ర జ్ఞానసాధనకు అది మూలమవుతుంది కూడా. కాన, మనం ప్రశ్నించే రీతి అందుకు తోడుపడాలి. ఎవరినయినా, ఎలాంటి వారినయినా ప్రశ్నించవచ్చు. లక్ష్యం మాత్రం తెలియనిదాన్ని తెలుసుకొనే దిశలో వుండాలి.

నిర్వచనాల గొడవ

హేతువాదులుకాని, నాస్తికులుగాని తమ అభిప్రాయాలను భిన్నపద విన్యాసాల్లో వ్యక్తీకరించడంలో వైవిధ్యమే తప్ప వైరుధ్యం వుండదు. వ్యక్తుల అవగాహనల్లోని తారతమ్యాలనుబట్టి స్పష్టతలో భేదం వుండవచ్చు. వైవిధ్యానికి, వైరుధ్యానికి మధ్య భేదం తెలిస్తే, అది అర్థమవుతుంది : ఇంగ్లీషులోని ఓ పదిలైన్ల పేరాను 10 మంది ఉభయభాషా ప్రవీణులచేత తెలుగులోకి అనువదించజేస్తే, ఆ 10 తెలుగు అనువాదాల్లో ఏ రెండూ ఒకే పదవిన్యాసంలో వుండవు. ఆ తెలుగు అనువాదాలను మరో 10 మంది ఇతర పండితులచేత ఇంగ్లీషులోకి మార్చిస్తే, అందులో ఏ ఇంగ్లీషు అనువాదానికి మొదటి ఇంగ్లీషు మూలానికి పోలికే వుండదు. అలానే, స్వతంత్రంగా ఎప్పటికప్పుడు ఆలోచించి మాట్లాడే వారికి వైవిధ్యం వుత్పన్నమయ్యే పరిస్థితి వుంటుంది. కాని, శ్లోకాలు, పద్యాలు వల్లించేవారికి ఆ యిబ్బంది వుండదు. పైగా, సంస్కృతం గబ్బు పూసుకున్న మన భాషల్లో ఏ భావాన్ని సూటిగా వ్యక్తీకరించాలన్నా ఇబ్బందే. భాష గబ్బును భావాలకు పులమడం ఉచితంకాదు. సందర్భాన్నిబట్టి, వ్యక్తీకరణ వైవిధ్యాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి. నిరవధికంగా పెరుగుతున్న విజ్ఞానం అనుమతించినమేరకు మన అవగాహనలూ, నిర్వచనాలూ, వివరణలూ కూడా మారాలి. అలాకాక, ఒక నిర్వచనాన్ని చెప్పుకొని, దాన్ని సమర్థించుకొంటూ కూర్చోవడం మతపద్ధతి. మతస్థులు తమ వైజ్ఞానిక నిజాయితీలోపంవల్ల, వాటిని సమర్థించుకోడానికి ఆధునిక విజ్ఞానాన్ని సైతం అరువు తెచ్చుకుంటారు. హేతువాదులు నిర్వచనాలు చెప్పుకోవచ్చు. అయినా, అవి వివరణ సౌలభ్యం కోసమేకాని, బండపరచడానికి కాదు. నిర్వచనాల్లో మునిగి తేలుతుంటే, వాటి లక్ష్యం వెనకబడిపోతుంది.

(1998 డిశంబరు ‘హేతువాది’లో ‘రావిపూడి’)

హేతువాదం సిద్ధాంతం ఎందుక్కాదు?

- గౌరవ్

The Annals of the French revolution prove that the knowledge of the few cannot counteract the ignorance of many... The light of philosophy, when it is confined to a small minority, points out the possessors as the victims rather than the illuminators of the multitude.

- Samuel Taylor Coleridge, 1850, *Essays on his own times*.

సమాజహితం కోసం ప్రతిపాదించబడిన భావాలన్నీ ప్రామాణికమయిన సిద్ధాంతాలు కానవసరం లేదు. అలా కావు కూడా. ఆయా కాలమానాలకు అనుగుణంగా సామాజిక పరిస్థితుల్ని వ్యవస్థ స్వరూపంతో బేరీజు వేసుకునే ప్రగతిగాముకులు తమ అభిప్రాయాలతో వారు సరైనవని అనుకున్న భావాల్ని అనుసంధానించుకుని ముందుకు సాగిపోతారు. అంతమాత్రంలో వారి నిజాయితీని అనుమానించడం మనలోని నైచ్యానికి ప్రతీక అవుతుందే కాని ఔన్నత్యానికి కాదు.

హేతువాదం అనేది వ్యక్తిగత జీవన విధానానికి సంబంధించిన విషయమే తప్ప వ్యక్తుల నిర్వచనాలకులోబడే సిద్ధాంతమని నేననుకోవడం లేదు. అటువంటి సిద్ధాంతంగా హేతువాదాన్ని గుదిగుచ్చడం మంచిదని భావించడమూలేదు. హేతువాద ఆలోచనా రీతుల్ని పరిచయం చేసేందుకు అవసరమయిన వైజ్ఞానిక, దార్శనిక దృక్పథాన్నీ, ప్రశ్నించే విమర్శనాత్మక దృక్పథాన్నీ ప్రజలకి తెలియజేసే ప్రయత్నానికి బదులు హేతువాదానిక్కూడా ఒక గుదిబండ భావజాలాన్ని తగిలించడానికి ప్రయత్నించడం సబబు కాదు.

దార్శనిక దృష్టిగల భావజాల వ్యాప్తికి సూత్రీకరణల అవసరం లేదు. ఎప్పటికప్పుడు ఆధునిక విజ్ఞానసారాన్ని అందుకుంటూ, భావజాలంలో అవసరమయిన మార్పులు చేసుకుంటూ, తదనుగుణమయిన ఆలోచనకు - ఆచరణకు ప్రాధాన్యతనిస్తూ ముందుకు సాగడం హేతువాదుల కుండాల్సిన లక్షణం. ఇది ముందుగానే సిద్ధం చేసుకున్న సిద్ధాంత చట్రంలో ఇమిడే లక్షణం కాదు. అలా బలవంతంగా భావజాలంలో ఇమడ్చబడిన సిద్ధాంతాలన్నీ ఈసరికే మనిషిలో మతోన్మాదానికి సమానమయిన భావనియంతృత్వాన్ని ప్రవేశపెడుతున్నాయి.

హేతువాదం ఏ వ్యక్తికావ్యక్తి నిబద్ధతతో కూడిన ఆంతరిక వ్యాయామం ద్వారా స్వయంగా గ్రహించవలసిన వివేకవంతమయిన ఆలోచనాసరళికి సంబంధించిన వివేచనా పూర్వక జీవన విధానమే కాని, నిర్వచనాలకి పరిమితమయిన భావజాలం కాదు. అందుకే

బ్రిటిష్ రేషనలిస్ట్ సంఘం హేతువాదాన్ని, "Rationalism may be defined as the mental attitude which unreservedly accepts the supramacy of reason and aims at establishing a system of philosophy and ethics verifiable by experiance and independent of all arbitrary assumptions or authority" అని నిర్వచించింది.

చరిత్రలో హేతువాదం ఎన్నడూ ఒక సిద్ధాంతంగా లేదు. మానవ జీవన క్రమాన్ని సుసంపన్నం చేయడానికి జీవితాంతం తపించిన వ్యక్తులు హేతువాద వైఖరిని వ్యవస్థలో ప్రచారం చేయడానికి ప్రయత్నించారే కాని, శాస్త్రీయ ఆలోచనారీతికి తమ కండూతిని కలిపి సిద్ధాంతంగా చెక్కడానికి తహతహలాడలేదు. మౌలికంగా సిద్ధాంతమనేది వ్యవస్థిత నియమావళికి సంబంధించిన ప్రతిపాదిత సూత్రాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. నిబద్ధత కలిగిన ఆలోచనా స్వేచ్ఛను ఆహ్వానించే స్వభావం వ్యవస్థీకృత సిద్ధాంతాలకుండదు. ఈనాటి మతాలన్నీ ఒకనాడు మనిషి స్థాపించిన సిద్ధాంతాలే. మత ప్రవక్తలందరూ ఆనాటి సాంఘిక సిద్ధాంతకర్తలే.

సమీకరించబడిన జ్ఞానాన్ని ఒక క్రమపద్ధతిలో వ్యవస్థీకరిస్తే సిద్ధాంతమవుతుంది. కాబట్టి సిద్ధాంతమనేది కూర్చబడిన ఆలోచనల సమూహమే తప్ప వేరుకాదు. ఇలా ఎంచుకున్న భావాలన్నీ సాధారణంగా వంతపాడటానికి సాయపడగలవేకాని సొంతంగా వ్యవహరించే వైర్యం చేయలేవు. భావజాల స్వేచ్ఛకి పరిమితులు విధించుకుని, ఎంచుకోబడిన ఆలోచనల్ని భుజాన మోస్తూ ఏదోఒక స్థితిని లక్ష్యంగా చేసుకుని కాల्పనిక గాథల్లోని కథానాయకులవలె ముందుకెళ్ళడం భావవిప్లవోద్యమాల్లో సాధ్యం కాదు. ఆలోచనోద్యమాలనేవి వ్యక్తుల భావాల్లో మార్పు తీసుకొచ్చే బృహత్తర బాధ్యతను చేపట్టాల్సినవి. వాస్తవిక దృష్టిపై ఆధారపడి మాత్రమే భావవిప్లవోద్యమాల ప్రణాళిక రూపొందించడం సాధ్యమవుతుంది.

వ్యక్తుల్ని చైతన్యపరచడం ద్వారానే వ్యవస్థలో ఎటువంటి మార్పులయినా సంభవించాయి కాని, సిద్ధాంతాలు చేయడం ద్వారా కాదు. అడపాదడపా అదుపు తప్పిన సిద్ధాంతోద్రేకం మనుషుల్ని ఉన్మాదులుగా మలిచిన ఘటనలున్నాయి కాని, స్వతంత్రులుగా మార్చిన సంఘటనలు అరుదు. ఒక నిర్దిష్టమైన ఆలోచనాక్రమాన్ని కొన్ని నిర్ణీతమయిన పరిమితులకు కుదించడం ఏ సిద్ధాంత రూపకల్పనలోనయినా ప్రధాన భాగం. అలా కుదించబడిన ఆలోచనలు, అవేంత అభ్యుదయకరమైనవయినా నిర్దేశితమయిన సైద్ధాంతిక చట్రానికి లొగివుంటూ బయటికి తొంగి చూడవలసిందే కాని, స్వేచ్ఛగా మసిలే వీలుండదు.

అందుకే “హేతువాదాన్ని ఒక సిద్ధాంతంగా, పిడివాదంగా రూపొందించి మనుషులపై ముద్ర వేసుకుంటూ పోతే ఈ ఉద్యమం యొక్క లక్ష్యసిద్ధి విఫలమయ్యే ప్రమాదం వుంది. హేతుదృష్టి మనిషిలో అంతర్భాగం. అది ప్రత్యేకించి ఒకరు బోధిస్తే

అలవడేది కాదు. అది ఒక ఆలోచనా వైఖరి. సహేతుకమైన ఆలోచనా వైఖరికల వ్యక్తిపై హేతువాది అనే ముద్ర లేకపోయినా అతడు హేతువాదే. హేతువాద ఉద్యమం నిర్వహించవలసింది సహేతుకమయిన ఆలోచన ఒక్క మతాచారాలను ఖండించడానికే కాక, మానవ జీవిత సమస్యలన్నింటికీ తోడ్పడాలి. అందులో ముఖ్యమైనది ఈనాడు మానవుడు కోల్పోయిన మానవతను తిరిగి నిలబెట్టడం. మానవతా దృష్టికల వ్యక్తి మతంలో నమ్మకం కలవాడైనా, కాకపోయినా మహోన్నతుడే” అంటారు ఎస్.ఎస్.లక్ష్మి.

"The average man never really thinks from end to end of his life. The mental activity of such people is only a mounting of cliches. What they mistake for thought is simply a repetition of what they have heard. My guess is that well over 80 percent of the human race goes through life without having a single original thought." అంటాడు M.L. Menchen. అనాదిగా ఆలోచించడమనే బృహత్కార్యాన్ని అరుదుగానైనా మానవాళి నిర్వర్తిస్తూనే వస్తోంది. అందుకే చరిత్ర పురోగమిస్తోంది. “హేతువాదబద్ధమైన తత్వం సామాన్య జ్ఞానసూత్రమైన తత్వం కన్న మిన్న - దార్శనిక పద్ధతులలో మీమాంసలో అనుభవ వ్యక్తీకరణలో తగినంత నిశ్చయ జ్ఞానాన్ని ప్రదర్శించడానికి హేతువాదం అవసరం. అది లేనప్పుడు సామాన్య జ్ఞానసూత్రమైన తత్వం తగినంత నిశ్చయజ్ఞానాన్ని వ్యక్తం చేయలేదు” అంటారు గురజాడ అప్పారావు.

ఆధునిక శాస్త్రవిజ్ఞానం నుంచి భౌతిక భోగలాలసత్వాన్ని స్వీకరించినంతగా బౌద్ధిక నైతిక విలువల్ని సమాజం స్వీకరించలేదు. అందుకే, వాళ్ళు చేసే అనైతిక కార్యకలాపాలకి అధికారిక ఆమోదం కోసం అప్రయత్నంగానే ఆస్తికత్వాన్ని ఆశ్రయించడానికి అలవాటు పడుతున్నారు జనం. దానికి పరోక్షంగా వంతపాడుతూ భౌతికవాదం అధోగతి పాలవలేదని బాధపడే భక్తులందరూ అప్పుడప్పుడు దాడి చేస్తుంటారు. అంతమాత్రానికే లౌకికోద్యమాలు లొంగిపోతాయని తొంగిచూసే దొంగలకు ఎప్పటికీ నిరాశే మిగులుతుంది. మనిషిలోని వివేక సంకల్పాలు సరిగా పనిచేస్తున్నంత కాలం ప్రాకృతిక హేతుత్వం అతడికి అవగతమౌతుంటుంది.

ఇక హేతువాద ప్రచారోద్యమాలకి సరిపడినంత సాహిత్యం అందుబాటులో లేదని ఈ మధ్య కొంతమంది పనిగట్టుకుని బాధపడటం రివాజయింది. ఎక్కడా ఎలాటి ప్రగతిశీల ప్రయత్నాలు జరగటం లేదని వీలైనప్పుడల్లా విచారించడాన్నే సాంఘిక దృక్పథంగా భావించడం జరుగుతోంది. ఈ వాదన కూడా నా వరకు నాకు సమ్మతం కాదు. మొదటిది, ప్రపంచంలోని అనేక ఇతర దేశాలకంటే మన దేశంలోనూ, మనదేశంలోని ఇతర రాష్ట్రాలకంటే మన రాష్ట్రంలోను శాస్త్రీయ సాహిత్యం బాగానే అందుబాటులోనే ఉంది. ప్రగతిశీల భావజాలాన్ని సమర్థించే భిన్న ఆలోచనా ధోరణులకి చెందిన సంస్థలు అందుబాటులో ఉన్న మానవ

వనరుల్ని, ఆర్థిక వనరుల్ని సమన్వయం చేసుకుంటూ పరిమితులతో కూడిన ప్రచారోద్యమాన్ని నిర్వహిస్తున్నాయి.

కుదిరితే అలా నిజాయితీగా పాటుపడుతున్న ప్రగతికర సంఘాల చైతన్యయుత సాహిత్యాన్ని, ప్రజా ప్రచురణల్ని వ్యాప్తిచేసే నిర్మాణంపై దృష్టి పెట్టడం భావ వికాసోద్యమాలకి దోహదం చేసే సమిష్టి కార్యాచరణను కాంక్షించే కార్యకర్తల బాధ్యత కావాలే కాని, ఏకరూప భావజాలంతో ప్రామాణిక గ్రంథాల్ని కూర్చొని కూర్చుడానికి హేతువాదం మతగ్రంథం కాదు. "Man is essentially a rational being. His basic urge is not to believe, but to question, to know" అంటాడు ఎమ్.ఎన్.రాయ్. మానసిక జిజ్ఞాసకి తృప్తినేది ఉండదు. ప్రశ్నించడమనేది మనిషి స్వభావంలో అంతర్లీనంగా ద్యోతకమవుతూ ఉంటుంది.

అందుకు నిర్దిష్టమయిన నియమావళిని ఏతరానికాతరం రూపొందించుకుంటూనే ఉంటుంది. అయితే, పూర్వతరం నుంచి తప్పనిసరిగా సంక్రమింపజేసుకోవాలన్న నిబంధనేదీ తర్వాతి తరానికి ఉండదు. జ్ఞానం అల్పమూ, అధికమూ తప్పితే శూన్యమూ, సంపూర్ణమూ ఉండవు. కాబట్టి, మన తరంలో మన వంతు జ్ఞానాన్ని ఎంత హేతుబద్ధంగా తర్వాతి తరానికి అందిస్తున్నామనేదే ముఖ్యం. అంటాడు బుద్ధుడు.

ఆలోచనోద్యమాలనేవి శుద్ధ ఆందోళనోద్యమాల వంటివి కావు. మౌలికంగా వ్యక్తుల అంతరాత్మల్లో మార్పు తీసుకురాకుండా భావ విప్లవోద్యమాల బాధ్యత నెరవేరదు. వైజ్ఞానికంగా ప్రశ్నించడానికీ, వివేకంగా ప్రవర్తించడానికీ సిద్ధాంతాలక్కర్లేదు. అందుకే, హేతువాదాన్ని ఒక సిద్ధాంతంగా మలిచే ప్రయత్నం కంటే కూడా ఒక ఆరోగ్యవంతమయిన మానసిక దృక్పథంగా ఉంచడమే మంచిదని నా అభిప్రాయం. 'ఇండియన్ రినైజాన్స్ ఇనిస్టిట్యూట్'ని స్థాపిస్తున్నప్పుడు ఎమ్.ఎన్.రాయ్, "I am occupying myself with philosophical and historical writings, as founder - Director of the Indian Renaissance Institute, which is cultural educational organization founded with the object of re-educating the educators and young intellectuals of India in the spirit and with the ideas of Radical (or integral) Humanism" అంటాడు.

పునరుత్పత్తి పొందని జాతి అంతరించి పోతుందనేది శాస్త్రీయ సత్యం. సమాజంలో వివేకవంతుల సంఖ్య తగ్గిపోతోంది. వివేచనాపరుల స్థాయి రోజురోజుకీ పడిపోతోంది. ఆలోచనాపరుడికి వుండవలసిన ముఖ్యమయిన లక్ష్యం వీలయినంత మంది ఆలోచనాపరులను తయారుచేయడమే. కుదిరినంతమందిలో వివేచనాత్మక విశ్లేషణను గూర్చి అవగాహన కల్పించడమే. హేతుబద్ధాలోచననీ, తర్కబుద్ధినీ, శాస్త్రీయ దృక్పథాన్ని

శీలవంతమయిన ఉన్నత వ్యక్తిత్వం ద్వారా సమాజంలో పాదుగొల్పడానికి ప్రయత్నించడమే. ఇంకా కచ్చితంగా చెప్పాలంటే, ఈ విషయంలో సిద్ధాంతాలు అవసరమా కాదా అనే అంశంపై రాద్ధాంతాలు చేసుకోవడం కంటే కూడా ఇరుపక్షాలు కలిసి చర్చించుకుంటూనే కార్యక్షేత్ర ప్రణాళిక రూపొందించుకోడం మంచిదని నా అభిప్రాయం. ఇక సిద్ధాంతాల కోసమూ, వాటి ప్రచారం కోసం సర్వాంగీకార భాషని పేర్చుకునే వాదనొకటుంది.

భావ వికాసోద్యమాలన్నీ భాష ప్రధానంగా ముందుకు సాగేవే. ఏ తరహా ప్రచారోద్యమానికైనా భాష ఒక ముఖ్య భూమిక. అయితే, ప్రచారోద్యమాలకిగాను ప్రత్యేకమైన భాషంటూ ఏదీ లేదు. కుదిరినంత సూటిగా, స్పష్టంగా, సరళంగా, సహజంగా ప్రసార యోగ్యమయిన భాషని సమయ సందర్భాల్ని అనుసరించి ప్రయోగించడం వివేకం. చరిత్రలో ఉన్నతమయిన భావజాలం కోసం జరిగిన ప్రయత్నాలన్నీ కూడా చాలావరకూ, తొంబై తొమ్మిది శాతం మందికి సాధారణంగా స్ఫురించే అర్థాలు గల పదాలతో, వాక్యాలతో కూర్చబడినవే కాని భావవికాసోద్యమాలకిగాను, ఒక కొత్త భాష కోసం పనిగట్టుకుని పాత పదాలకి పూత అర్థాల్ని, నూతన వాక్యాలకి ఊత వాక్కుల్ని చేర్చుకున్నవి కావు.

మన స్వభావాల్లోని లోపాల్ని అంగీకరించడానికి ముందుకు రాని అహంకారం, అప్పుడప్పుడూ మన చేత కొత్త భావాల్ని ప్రతిపాదిస్తున్నామనే భ్రమల్ని కల్పించవచ్చు. అయితే, ఆచరణలో చారిత్రకంగా వాటి స్థానం ఏంటన్నది మదింపు వేయాల్సి వుంది. కారణమేదయినా సాంఘిక పురోగతిలో భాగంకాని సమాలోచనలు, అవేంత ఉన్నతమైనవైనా ఒట్టిగానే మిగిలిపోతాయి. ఒక వ్యక్తి సంతోషం ఆధారం చేసుకొని సమాజాన్ని సంస్కరించేదో, ఒక నిర్దిష్టమైన భావజాలాన్ని ప్రసరింపజేసేదో మాత్రమే ఉద్యమమనే భావనే సంకుచితమైంది. స్పందనిచ్చినంత స్పష్టత స్తబ్ధిత్వం. ఆచరణ అందించే స్ఫూర్తి ఆలోచనతో రాదు. అందుకే సైద్ధాంతిక చర్చల కంటేకూడా కార్యాచరణ క్షేత్రాలే అవసరమని నేననుకుంటున్నాను. భావజాల క్షేత్రంలో కొద్దిపాటి విబేధాలున్నప్పటికీ, ఆచరణ రూపాలలో కొంతమేరకు వివాదాలున్నప్పటికీ, సమాజహితం కోసం పాటుపడ్డానికి సిద్ధపడినవారితో కలిసి పనిచేయడానికి నాకేవిధమయిన అభ్యంతరాలూ లేవు. అంతిమంగా మన లక్ష్యాలు సారూప్యంగా ఉన్నప్పుడు లక్ష్యసాధనా క్రమంలోకల మార్గాలలోని వైరుధ్యాలు ప్రాముఖ్యత నిచ్చేంతటి ప్రాధాన్యతకల స్పర్శలు కానక్కర్లేదనేదే నా భావం. శుభం.

"Men fear thought as they fear nothing else on earth-more than ruin-more even than death.... Thought is subversive and revolutionary, destructive and terrible, thought is merciless to privilege, established institutions, and comfortable habit. Thought looks into the pit of hell and is not afraid. Thought is great and swift and free, the light of the world, and the chief glory of man."

- Bertrand Russel.

బ్రహ్మంగారు

- రావిపూడి వెంకటాద్రి

పోతులూరి వీరబ్రహ్మంగారి వృత్తాంతం చాలవరకు దాగుడుమూత దండాకోరే. తెలుగుదేశంలో ఒక మూల అది ప్రచారంలో వుంది. వేమనను విశ్వవిఖ్యాతుని చేసిన వారెవ్వరూ బ్రహ్మంగారిని పట్టించుకోలేదు. అందుకు కారణం ఆయన చుట్టూ పెనవేసుకుపోయిన కట్టుకథలే; ఆయనకు లేనిపోని దైవత్వాన్ని కల్పించిన భ్రష్టుగాథలే. అవే ఆయన ఘనతను కప్పివేశాయి.

బైరాగుల తత్వాలూ, నాటుజనుల వీధినాటకాలూ తెలుగునాట ఒక భాగంలో, ముఖ్యంగా పల్లెటూళ్లలో బ్రహ్మంగారి పేరును మ్రోగించాయి. కాగా, ఆయనపేర కాలజ్ఞానాలు, మహాత్మాలు, అసంగతతత్వాలు ఘోర్జరీలయి ప్రచారం పొందుతున్నాయి. ఆయనపేర చిన్నచిన్న గుడులు కూడా వెలిశాయి.

బ్రహ్మంగారిపేర వెలువడిన చరిత్రలనుబట్టి ఆయన పుట్టుక, తల్లిదండ్రుల నివాసస్థానమూ అంతా నర్మగర్భితమే. అయితే, ఆయన విశ్వబ్రాహ్మలయింటపెరిగి, ఒక విశ్వబ్రాహ్మడి కుమార్తెను పెండ్లిచేసుకొని విశ్వబ్రాహ్మణ వృత్తిని చేపట్టినట్లు తెలుస్తుంది.

విశ్వబ్రాహ్మలనేవారు హిందువుల్లో ప్రస్తుతం ఆనవాయితీలో వున్న కులాల జాబితాలో ఏ శ్రేణికి చెందుతారో ఇదమిద్దమని చెప్పలేం. హైందవంలోని చాలకులాలవారు తమకుల మూల పురుషుణ్ని వెదకడానికి పురాణాలు వల్లిస్తారు. అలాగే, విశ్వబ్రాహ్మల్లోని విద్యావంతులు తమకులమూలపురుషుణ్ని విశ్వకర్మగా కీర్తిస్తారు. తామే ఆదిజనులమంటారు. మనుషుల సృష్టి తమతోనే ప్రారంభమైనదని వారి అభిప్రాయం. అందుకు వేదాది గ్రంథాల్లో ప్రమాణాలున్నవని చూపడానికి ప్రయత్నిస్తారు. దానికి తార్కాణంగా తాము కూడా బ్రాహ్మలవలె వైదిక సాహిత్యంలో అందెవేసిన చేతులమని రుజువుకు నిలబడతారు. అయినా, వీరు బ్రాహ్మలవలె కేవలం మంత్రాలపై ఆధారపడి సామాజిక దోపిడికి తలపడలేదు. కర్మకారులై, కార్మిక నైపుణ్యంతో సామాజిక సేవకు అంకితమయ్యారు.

ఈనాటికీ విశ్వబ్రాహ్మలు ఉపనయనాది వైదిక బ్రాహ్మణ సంస్కారాలను అనుసరిస్తున్నారు. తమపేర్ల చివర 'ఆచార్య' అనే ఉపనామాన్ని (suffix) చేర్చుకుంటున్నారు. కాని, వీరు వైదిక శ్రేణికి చెందిన బ్రాహ్మలవలె వాక్కులులూ, పరాన్న జీవులూకారు. మామూలు బ్రాహ్మలకు భిన్నంగా వీరు కర్మకారులు, శ్రమజీవులు. వడ్రంగం, కమ్మరం వృత్తులుచేపట్టి వ్యవసాయాదులకు అవసరమైన పనిముట్లను తయారుచేసి రైతులకు తోడ్పడతారు. గృహనిర్మాణాలకు అవసరమయ్యే తలుపులు, ద్వారబంధాలు మొదలయిన వాటిని తీర్చి గృహస్థులకు సహాయపడతారు. స్వర్ణకార వృత్తిని అవలంబించి బంగారు,

వెండి మొదలయిన లోహాల ఆభరణాలను తయారుచేసియిస్తారు. అవి ముఖ్యంగా ఆడవారికి అలంకార వస్తువులు.

అంతేకాక, విశ్వబ్రాహ్మలు శిల్పకారులు కూడా. వీరు ఇటురాళ్లనూ, అటులోహాలనూ విగ్రహాలుగా మలచి తీర్చేస్తారు. దేవతా విగ్రహాలను తీర్చిదిద్దడంలో, దేవాలయాల నిర్మాణంలో వీరి సంపూర్ణ సహకారం వుంటుంది. కాని, దేవాలయాల్లోకి వెళ్లి, దేవుళ్లను పూజిస్తున్న దాఖలాలు కనిపించవు. అప్పటికే హేతువాదిగా మారిననేను ఈ విషయమై ఒకసారి మా గ్రామంలో ధర్మయ్య అనే విశ్వబ్రాహ్మణ్ని ప్రశ్నించాను. ‘మీయిళ్లవద్ద ఒక దేవాలయం వున్నదికదా? మరి, మీరా ఆలయానికి వెళ్లి అక్కడి దేవుడికి దణ్ణాలు పెట్టిన జాడలేదెందుకు?’ అని. అందుకామిత్రుడు. “ఆ, ఆ దేవాలయంలో ఏముంది? అందులో వుండేది మేము చేసిన విగ్రహమేకదా? మేము తయారుచేసిన విగ్రహానికి మేమే ఎలా మ్రొక్కుతాం?” అని సమాధానమిచ్చాడు. నిజం అంతేకదా? ఆ సమాధానంలో వింతేముంది? అదే విశ్వబ్రాహ్మల వైఖరేమో! అందుకే బ్రహ్మంగారు కూడా ‘చిల్లర రాళ్లకు మ్రొక్కుతు వుంటే, చిత్తముచెడునుర ఒరే ఒరే’ అన్నాడేమో!

బహుకాలం క్రింద తలెత్తిన బ్రాహ్మణ-విశ్వ బ్రాహ్మణవైరానికి బ్రహ్మంగారు తిరిగి వూపిరి పోసినట్లుంది. అందుకే ముఖ్యంగా విశ్వబ్రాహ్మలు ఆయన్ని కీర్తిస్తారు. అందువల్లనే, వారిమీద బ్రాహ్మలు అక్కసు వెళ్లబోసుకొంటారు. తరతరాలుగాసాగి, తిరిగి బ్రహ్మంగారితో వూపిరి పోసుకొన్న బ్రాహ్మణ-విశ్వబ్రాహ్మణవైరం యిప్పటికీ ఆ రెండు వర్గాలమధ్య రగులుతూనే వుంది. అయినా, సమాజంలో బ్రాహ్మలదే పైచేయి అయింది. ఫలితంగా, వారు విశ్వబ్రాహ్మల్ని నాలుగోవర్ణంకంటే హీనంగా చిత్రించి ప్రచారం చేశారు. చతుర్వర్ణాలలో యెవ్వరూ విశ్వబ్రాహ్మల యింటి వంటకాలను ముట్టరాదనే కట్టడిచేశారు. చాలకాలంగా సనాతన బ్రాహ్మలే హిందూసమాజాన్ని శాసిస్తూవస్తున్నారాకదా? దూదేకుల సిద్ధయ్య, మాదిగ కక్కయ్య బ్రహ్మంగారి శిష్యవర్గంలోని వారుకాన ముస్లిములు (మైచ్చులు), అంటరానివారు (పంచములు) మాత్రమే విశ్వబ్రాహ్మల యింటి వంటకాలను తినవచ్చుననే నానుడిని వ్యాప్తిచేశారు. ఆ కట్టడిలో గ్రామీణ జీవన వాతావరణం సాగడం నా చిన్నతనంలో నేను స్వయంగా మా గ్రామంలోనే చూచాను.

అయితేగియితే, బ్రహ్మంగారు శైవుడై వుండవచ్చు. కాని, ఆ ప్రస్తావన ఆయన తన జీవితంలో ఏనాడూ తెచ్చినట్లులేదు. ఆయన దైవస్వరూపుడైన అవతారమూర్తి అని ఆయన అనంతర కాలజ్ఞాన దోపుడుగాళ్లు ఎంతమొత్తుకొన్నా, ఆయన బొమ్మలు ఆయన్ని అడ్డచొట్టు ధరించిన వాడుగానే చూపుతున్నాయి. అంటే, ఆయన శైవుడేనన్నమాట! ఈనాడు విశ్వబ్రాహ్మలు కూడా తమనుదిటిని అడ్డవిభూతి రేఖలతోనే తీర్చిదిద్దుకొంటున్నారు.

ఏదియేమయినా, బ్రాహ్మణ-విశ్వబ్రాహ్మణ వర్గాలమధ్య వైరం బ్రహ్మంగారి అనంతరం తెలుగుదేశంలో బ్రిటిష్ వారిపాలన కాలంలోనూ కొనసాగింది. ఆ

యిరువర్గాలవారూ తమతమ వైదిక హక్కులగురించి న్యాయస్థానాల్లో పోరాటాలకు దిగారు. బ్రాహ్మలకంటే తామే అధికులమని భావించిన విశ్వబ్రాహ్మలు వెనక్కు తగ్గలేదు. కాగా, వారు వేదవిధానంలో స్వకుల పౌరోహిత్యానికి తలపడ్డారు. దానిపై బ్రాహ్మలు వారిని అడ్డగిస్తూ కోర్టులకెక్కారు. కాని, చిత్తూరు అదాలతుకోర్టు విశ్వబ్రాహ్మలు వేదోక్త విధులను అనుసరించవచ్చునని 1818లో తీర్పు చెప్పింది. మరొకసారి విశ్వబ్రాహ్మలంతా 'మాల' కులస్థులనే వాదం బ్రాహ్మలు లేవదీయగా, ఆ వాదనను సేలంకోర్టు తిరస్కరించింది. మే మధికమంటే మేమధికమనే వివాదం కోర్టుల పరిధుల్నిదాటి, యిప్పటికీ ఆయిరువర్గాల బ్రాహ్మల మనోవీధుల్లో త్రొక్కిసలాడుతున్నది.

భారత సామాజికుల్లో తమ వర్గం మాత్రమే సచ్చీలురనీ, మిగతా బహుళ జనాభా అంతా హీనులనీ భావించే కుత్సిత మనస్తత్వానికి ప్రతీకగా బ్రాహ్మణ్యం కీర్తి సంపాదించుకొన్నది. అందువల్లనే, బ్రహ్మంగారి కాలంలోనూ, ఆ తరవాతనూ కూడా వైశ్య, శూద్రాదులు (మామిడి వెంకయ్య, సాహూ ఛత్రపతి, సూర్యదేవర రాఘవయ్య మొదలయినవారు) అనేక సందర్భాల్లో బ్రాహ్మణ్యంమీద తిరుగుబాటుచేసి వైదిక హక్కులకోసం పోరాడవలసివచ్చింది. ఐనా, ఆ వైదిక మంత్రాల బానిసత్వం నుంచి విడుదలకాని సమాజంలోనే యీనాడు మనమున్నాం.

ఇక బ్రహ్మంగారి విషయానికి వస్తే, ఆయనను 17వ శతాబ్దిలో వేమనకు సమకాలికుడుగానో, కొంచెం అవతలివతలివాడుగానో అనుకోవచ్చు. వేమన పద్యాల్లో వెలువడిన భావాలు కొన్ని బ్రహ్మంగారిలో కూడా తొణికిసలాడడం మనం గమనించవచ్చు. వేమన వేదాది పురాణవాఙ్మయాన్నీ, పురాణ పురుషులనూ, బ్రహ్మ విష్ణుమహేశ్వరులనూ, బ్రాహ్మణ్యాన్నీ-వారి ఆచార సంప్రదాయాలనూ, రాళ్లురప్పలపూజలనూ, తీర్థయాత్రలనూ, మూఢాచార నమ్మకాలనూ, కులతత్వాన్నీ ఖండించి ఏకిపారేసినట్లు ఆయన పద్యాలు సాక్ష్యమిస్తున్నాయి.

అయినా, వేమన బ్రహ్మంగారివలె బజారునపడినట్లు లేదు. ఆయన మత విమర్శల్ని ఆయన కాలంలోని బ్రాహ్మలుకానీ, అనంతర కాలపు బ్రాహ్మలుకానీ వ్యతిరేకించినా, ఆయనపై కక్షగట్టి కుల తగాదాలురేపి ఎదుర్కొన్నజాడలేదు. కాని, బ్రహ్మంగారి విషయంలో ఇండుకు భిన్నంగా జరిగినట్లుంది.

బ్రహ్మంగారి పద్ధతి కొంతలోకొంత వేమన వైఖరిని పోలినా, అది ఆయన శిష్యురంపరతో ఉద్యమరూపం ధరించి కొంతమంది బ్రాహ్మల్ని బెంబేలెత్తించి వుండవచ్చు. కాని, వర్ణాశ్రమ ధర్మాలను కాపాడే బాధ్యతను నెత్తికెత్తుకున్న బ్రాహ్మణవర్గం దానికి తూట్లు పొడుస్తున్న బ్రహ్మంగారిని ఎలా సహించగలదు? మ్లేచ్ఛుడైన దూదేకుల సిద్ధయ్యను, అంటరానికులానికి చెందిన మాదిగ కక్కయ్యను తన శిష్యవర్గంలో చేర్చుకొని వేదాంతం పేరుతో, ఆత్మ తత్వం పేరుతో, సిద్ధులపేరుతో బ్రాహ్మణ వ్యతిరేకతను బోధిస్తున్న

బ్రహ్మంగారిపట్ల బ్రాహ్మలెలా సహనభావం వహించగలరు? అందుకే ఆ యిరువర్గాలమధ్య తగవులు తలెత్తాయి.

బ్రహ్మంగారికి తన కాలంలోని సామాజిక దుర్భర పరిస్థితులపట్ల అవగాహన వున్నట్లు తెలుస్తుంది. వాటిని ఎలాగైనా నివారించాలనే తపనతోపాటు, తనజీవితంలో దాని నివారణకు మార్గం వెదకాలనే ఆసక్తి వున్నట్లు ఆయన చర్యలనుబట్టి అర్థమవుతుంది. అందుకే ఆయన కులతత్వంలో కొంత సడలింపుకు సిద్ధమయ్యాడు. తక్కువ కులాలుగా ముద్రపడినవారిని చీదరించుకోలేదు. అంటరాని వర్గంలోనివాడుగా పరిగణించబడుతున్న మాదిగ కక్కయ్యను తన శిష్యవర్గంలో చేర్చుకోవడమే ఇందుకు ప్రబలమైన రుజువు. కాగా, కడుపు కక్కుర్తితో సమాజాన్ని ఉత్తమ-నీచ కులాలుగా విభజించి పరాన్నజీవులై దోచుకొంటున్న బ్రాహ్మల్ని ఎదరించాలని తీర్మానించుకొన్నాడు. అందుకే ఆయనకు బ్రాహ్మలతో బద్ధవైరం యేర్పడింది.

సవర్ణ హిందువుల వివాహ క్రతువుల్లో 'పీటమీద కూర్చున్న వధువును ఉద్దేశించి బ్రాహ్మణ పురోహితుడు చదివే మంత్రాల్లో యీ క్రింది మంత్రాన్ని చూడండి :

“సోమః ప్రథమో వివిదే గంధర్వో వివిద ఉత్తరః

తృతీయో అగిష్ఠే పతిస్తురీయస్తే మనుష్యజాః” (రుగ్వేదం 10-85-40)

ఈ మంత్ర భావాన్ని పరిహసిస్తూ బ్రహ్మంగారు మూడు కందాల్లో ప్రశ్నలు గుప్పించినట్లు ఆయన చరిత్రకారులు కొందరు వ్రాశారు :

“సోమ ప్రథమోయనుచును

యీమంత్రముచేత కన్య నీక్షించిన యా

సోమునకు ధర్మసత్యయగు

భామామణి తనకు నెట్లు భార్యగుసిద్దా?

గంధర్వుడు రెండవదిన

మందునపేక్షించి తాను మరులుగొనంగా

ముందైన భర్త చంద్రుడు

సుందరినెడ బాయుటేమి చోద్యము సిద్దా?

మూడవదినమందగ్నికి

చేడియసతి యాయెననుచు చేపట్టియు దా

కూడె మును పెండ్లికొడుకని

చూడనరులకిది యు బ్రహ్మ సూత్రము సిద్దా!”

దాని తరవాతి మంత్రం యిలా అంటుంది :

“సోమో దదద్గంధర్వాయ గంధర్వో దదదగ్నియే

రయించ పుత్రాంగ్ శ్చాదా దగిర్మహ్యమథో ఇమాం॥” (రుగ్వేదం 10-85-41)

వైదిక వివాహ విధానంలో కన్యను ఉద్దేశించి బ్రాహ్మణ పురోహితుడు చదివే మంత్రాల్లో యీమంత్రాలకు ఒక ప్రత్యేక స్థానం వుంది. ఆ కన్య మొదటి భర్తసోముడు, రెండవ భర్త గంధర్వుడు, మూడవ భర్త అగ్ని ఆమెను పొందిన తరవాత - ఇక నాలుగవ భర్తగా మాత్రమే మనుషులకు పుట్టిన మనిషిని ఆ కన్య పెండ్లాడి కాపురం వెలగబెట్టి సంతానం కనాలన్నమాట!

ఇలాంటి నీచార్థాలు వివాహ మంత్రాల్లో ఎన్నివున్నా, ఆ మంత్రాలు వధూవరులకూ, పెండ్లి పెద్దలకూ, బంధువర్గానికీ అర్థం కాకున్నా, యీనాడు కూడా సవర్ణ హిందువుల్లో, సంపన్న వర్గాల్లో 99 శాతం యిలాంటి మంత్రతంత్రాలతోనే వివాహాది కార్యక్రమాలు జరిపించుకొంటున్నారు. అందులో బ్రహ్మంగారిని దైవ సమానుడుగా భావించేవారూ, తమకు అర్థంకాని వింత యేదయినా జరిగితే, కాలజ్ఞానంలో బ్రహ్మంగారు యీ విషయం యేనాడో చెప్పాడనేవారూ కూడా వున్నారు.

ఈ క్రింది పదాలను గమనించండి :

“బ్రాహ్మణ శూద్రులపేర్లు చెప్పగలేరు

పేరు తెలియకున్న బ్రాహ్మణుండె?

పెదవులాడించితే బ్రాహ్మణుండెట్లగు?

పట్టెవర్ణనాలు బాగుగా ధరియించి

పాపజాతిమనసు పట్టలేదు.

మనసు పట్టుబట్టి మహిమకన్గొనుమయా!

ఎర్రబట్టలు కట్టి తొరిమాటలనాడె

పరై యోగిగాని పదవికాదు

ఎర్ర, పచ్చ తెలుపు మలినంబదొక్కటే!”

ఈ పదాల్లో భాషా ఛందో వికారాలున్నా, ఇవి కేవలం బ్రహ్మంగారిపేర కల్పించి కూర్చబడినవైనా, ఇలాంటి వాటిని బ్రహ్మంగారి భావాలకు ప్రతిబింబాలుగా మనం పరిగణించవచ్చు. అలాగే, వేమన పద్యాలను పోలిన పద్యాలను కూడా ఆయన రచనలుగా కొందరు కోట్ చేస్తుంటారు.

అంతేకాక, బ్రహ్మంగారిపేర చలామణిలోవున్న తత్వాల్లో బైరాగులనోటబడి బహుళ ప్రచారం పొందిన ఈ క్రిందితత్వం ప్రముఖత సంతరించుకొన్నది. అందులో కొన్ని పదాలూ, పాదాలూ :-

“చిల్లరరాళ్లకు మ్రొక్కుతువుంటే, చిత్తము చెడునుర ఒరేఒరే....

ఒక్కప్రొద్దులని యెన్నుచువుంటే, ఒనరగ చెడుదువు ఒరేఒరే.....

నీళ్లలో మునిగి గొణుగుతువుంటే, నిలకడచెడునుర ఒరేఒరే.....

బాధగురువుల పంచను చేరితె, భావము చెడునుర ఒరేఒరే....”

బ్రహ్మంగారిపేర గ్రంథస్థాలయిన తత్వాల్లో యింకా చాలావున్నాయి. అవి అన్నీ ఆత్మానాత్మ ఘోషతో, వేదాంతరాద్ధాంతాలతో, అసంబద్ధపూహలతో, పౌరాణిక వాసనతో ముడిపడివున్నాయి. ఆ తత్వాలన్నీ బ్రహ్మంగారివని అనుకోడానికి వీలులేదు. ఎందుకంటే, 19వ శతాబ్ది చివరిభాగంలో పరిమి వీరాచార్యులు అనేవారు బ్రహ్మంగారి తత్వాలుగా ప్రచారంలో వున్న లేఖనాలను సేకరించినట్లు 'పోతులూరి వీరబ్రహ్మం జీవితం' గురించి Ph.D కోసం వ్రాసిన సిద్ధాంత పత్రంలో డా॥ కన్నెకంటి రాజమల్లాచారిగారే 37 తత్వాల పూర్తి పాఠాన్ని యిచ్చాడు. కాని, బ్రాహ్మణాధిపత్యాన్ని ధిక్కరించి, కులతత్వంలో సడలింపుకోరి, మూఢాచారాలను వ్యతిరేకించిన బ్రహ్మంగారు అలాంటి రచనలు చేశాడంటే ఎలా నమ్మవీలవుతుంది?

అంతేనా? బ్రహ్మంగారిపేర అనేక మహాత్మాలు ప్రచారంలో వున్నాయి. ఏదో ఒక విధంగా సమర్థించడానికి అవి గారడీ గమ్మత్తులయినాకావు. ఈ క్రింది మహాత్మాల ఊదరను పరికించండి!

తన 12వ యేటనే బ్రహ్మం తన తల్లికి “విశ్వరూపం” చూపించాడు.
కాలజ్ఞానం వ్రాయడానికి “తాటిచెట్లువంగి” ఆయనకు ఆకుల్నిచ్చాయి.
నవాబుపెట్టిన మాంసాహారాన్ని ఆయన ఫలాహారంగా మార్చాడు.
చుట్టకాల్పుకోడానికి పోలేరమ్మచేత నిప్పులు తెప్పించాడు.
కరిగించిన లోహద్రవాన్ని గటగట త్రాగివేశాడు
మరణించిన కక్కడి భార్యను బ్రతికించాడు.
చూపులతోనే పుష్పగిరి అగ్రహారాన్ని తగులబెట్టాడు
చచ్చినవాణ్ని బ్రతికించాడు; నీటితో దీపాన్ని వెలిగించాడు.”

ఏమిటి యిలాంటి అభూతకల్పనలు? ఇలాంటి మహాత్మాలను కల్పించి బ్రహ్మంగారిని ఒక చారిత్రక వ్యక్తిగా గౌరవం పొందలేని దుస్థితికి దిగజార్చారు. ఆయన్ని కూడా ఈనాటి దొంగబాబాల శ్రేణిలో చేర్చారు. పోగా, నిజంగానే అంతటి మహాత్మాలను ప్రదర్శించగలిగిన బ్రహ్మంగారు, అవతారపురుషుడుగా ప్రచారం పొందిన బ్రహ్మంగారు, తన కాలంలోనే ఈ దేశంలో నెలకొన్న ‘తురక’ ప్రభువుల్ని ఎందుకు చెణకలేకపోయాడు? ఆ నవాబుల్ని దర్శించి ఏమి సాధించాడు? పోలేరమ్మ ‘దేవత’ చేత నిప్పులు తెప్పించ గలిగినవాడు, నిప్పులేకుండా చూపులతోనే అగ్రహారాలను తగులబెట్టగలిగినవాడు, విదేశీ దురాక్రమణ దారుల్ని ఏమీ చేయలేకపోవడానికి కారణమేమిటి? ఏమీ చేయలేకనే సజీవసమాధి అయ్యాడా? మరి సజీవంగా సమాధిలో ప్రవేశించినవాడు తిరిగి ఉత్తేజితుడై, అందులో నుంచి లేచివచ్చి దురాత్ముల్ని దునుమాడి తనయేలుబడిని సాగించవచ్చుగదా? మరల వీరభోగ వసంతరాయల అవతారం ఎత్తుగడ ఎందుకు? ఇదంతా చూస్తే, “నేనులేస్తే మనిషినికా”నన్నట్లుంది. అదంతా పౌరాణికవాసనే.

బననగానపల్లి నవాబు బ్రహ్మాంగారికి మాంసాహారం పెట్టిస్తే, దాన్ని బ్రహ్మం పలాహారంగా మార్చి ఆరగించినట్లు ఒక కట్టుకథ. మరి, ఆ నవాబు బ్రహ్మాంగారి భక్తుడై హిందూత్వాన్ని స్వీకరించి ఇస్లాం మతానికి ఎందుకు గుడ్ బై చెప్పలేదో ఆకథ చెప్పదు. బ్రహ్మాంగారి సమకాలికుడయిన కంచర్లగోపన్న చుట్టూ కూడా యిలాంటికథ అల్లిక జరిగింది. ప్రభుత్వం డబ్బుతో ఆయన రామాలయం కట్టించినందుకు ఆయన్ని నిజాంప్రభువు తానీషా చెరసాలలోపెడితే, రామలక్ష్మణులు వచ్చి తానీషాకు ఆడబ్బు చెల్లించి గోపన్నను విడిపించారుట! కాని, తానీషామాత్రం తనమతం విడిచి రామభక్తుడుగా మారలేదు! ఇలాంటి కట్టుకథలను కల్పించి ప్రజలను తమకు బానిసలుగా మార్చుకోవడంలో హిందూమతవ్యాపారులు అందెవేసినచేతులు.

బ్రహ్మాంగారి చుట్టూ కల్పితగాధల్ని అల్లినవారంతా ఆయన భక్తులుగా పట్టాలు పొందినవారే. వారివల్లనే బ్రహ్మాంగారికి చరిత్రలో మానవమాత్రుడుగా స్థానంలేకుండా పోయింది. ఆయన మరో పురాణపురుషుడయ్యాడు. ధర్మసంస్థాపనకోసం తానవతారాలెత్తు తున్నానని గీత కృష్ణుడన్నట్లు, బ్రహ్మాంగారు కూడా తాను వీరభోగవసంతరాయలుగా 11వ అవతారమెత్తి, ధర్మసంస్థాపన చేస్తానని బీరాలుపలికినట్లు ఫోర్టరీలు పుట్టాయి. బ్రహ్మాంగారిపేర, ఆయన అనుంగుశిష్యులపేర మఠాలు వెలిశాయి. వాళ్లంతా సజీవ సమాధిగతులే. ఆ రోజుల్లో సజీవసమాధి ఒక ఫాషన్. అది మరోరకం ఆత్మహత్య!

పురాణాల్లో అవతారపురుషులుగా పేర్కొనబడ్డవారంతా హింసోన్మాదులే. విష్ణువు ఎత్తాడన్న 8 అవతారాల్లో ఎంతో హత్యాకాండ జరిగింది. భగవద్గీత అంతా హింసబోధే. దాన్ని వేదాంత గ్రంథంగా పారాయణం చేయడం సిగ్గుచేటు. పాపులుండరంటున్న కృతయుగంలో విష్ణువు నాలుగైదు అవతారాలెందుకెత్తినట్లు? దశావతారాలనే ప్రచారాన్ని పురాణాలు సాగించాయి కాబట్టి, బ్రహ్మాంగారి భక్తులు ఆయనకు 11వ అవతారాన్ని కల్పించారు. 10వ అవతారాన్ని కల్కికి వదలినా, నాస్తికుడయిన బుద్ధుడు 9వ అవతారమెలా ఆవతాడు? మరిచాను, విశ్వబ్రాహ్మలు కొన్నాళ్లు బౌద్ధ ప్రభావంలో పడిపోయినందువల్లనే పునరుత్తేజం పొందిన బ్రాహ్మణ్యం వారిని హీనవర్ణులుగా చిత్రించారనే అభిప్రాయం కూడా వుంది. బ్రహ్మాంగారి అనంతరం కక్కయ్యను అనుసరించి మాదిగ కులస్థులంతా బ్రహ్మాంగారి భక్తులయ్యారనీ, అమెరికన్ ప్రొటెస్టెంట్ మిషనరీ జాన్ 'ఇ' 'క్లౌ' 1867లో ఇండియా వచ్చి మొదట తెలుగుదేశంలోని మాదిగలను ప్రొటెస్టెంటు క్రైస్తవానికి మార్చాడనీ, క్లౌ గ్రంథాలను పరిశీలించిన మా మిత్రుడు శ్యాం కుమార్ అన్నాడు. అంబేద్కరన్నట్లు దళితులంతా నిజంగానే ఒకప్పుడు బౌద్ధాన్ని పుచ్చుకున్న కులీన వర్గాలేమో? ఎందుకంటే, వైదికకాండ నిర్మూలన బౌద్ధంతో ప్రారంభంకాగా, బౌద్ధాన్ని పతనం చెందించి మరల పుంజుకున్న హైందవం ప్రధానంగా బ్రాహ్మణాధిపత్యాన్నీ, సామాజికుల ఉచ్చనీచ తారతమ్యాలనూ పోషించింది. అవే యిప్పటికీ ౬3 దేశంలో ఎంతోకొంతగా కొనసాగుతున్నాయి.

ఇక కాలజ్ఞానం విషయానికి వస్తే, ఆ పేరుతో కబుర్లు వ్యాప్తి చేసినవారు బ్రహ్మాంగారికి ముందుకాలంలో కూడా ఉన్నారు. కాగా, బ్రహ్మాంగారు రచించాడంటున్న కాలజ్ఞానం తాటాకులబొత్తులు కూడా ఆయనతోపాటే సమాధి భూమిలో దాక్కున్నాయని తెలుస్తుంది. అయితే బ్రహ్మాంగారి మనుమరాలు ఈశ్వరమ్మను వివాహం చేసుకోడానికి బనగానపల్లెవెళ్లి, అక్కడ చింతచెట్టు పాతరలో ఉన్న తాళపత్ర కాలజ్ఞాన గ్రంథాల్లో మూడింటిని రంగరాజు అనే యువకుడు బయటకు తీశాడుట! కాలజ్ఞానంలోని మొత్తం శ్లోకాల సంఖ్య 3,32,000 అట! ఇక, బయటపడిన కాలజ్ఞానంలో ఎన్ని శ్లోకాలున్నవో! బయటపడని కాలజ్ఞానంలో ఇంకా ఏమేమి వింతలు దాగున్నవో! ఇదొక కట్టుకథకాగా, కాలజ్ఞాన కట్టుకథలుగా ఇంకా ఎన్ని పుట్టుకొచ్చాయో, వాటి సృష్టికర్తలెవరెవరో మనం చెప్పలేము.

కాని, ముందుగా తాటాకుల దస్తరాలకెక్కి ఆ తరవాత అచ్చు కాగితాలకెక్కి ప్రచారంలో ఉన్న వచన, ద్విపద, పద్య, శ్లోకరూప కాలజ్ఞానాలన్నీ బ్రహ్మాంగారి అనంతరం ఆయన భక్తశిఖామణులే ఫోర్జర్లీ చేసినట్లు వాటి వాలకం తెలియజేస్తుంది. అలాకాక, అవి నిజంగానే బ్రహ్మాంగారి కృతులైతే, అలాంటి బ్రహ్మాన్ని మతిస్థిమితం కలవాడుగా ఏ ఆధునిక విజ్ఞానీ పరిగణించడు. ఎందుకంటే, ఫోర్జర్లీ కాలజ్ఞానాలన్నీ అసంభావ్యాలతో, అభూతకల్పనలతో, అబద్ధాలతో గబ్బుకొడుతున్నాయి. అందువల్ల, ప్రచారంలో ఉన్న కాలజ్ఞానాల రచనను ఆయన పేరుకు అంటగట్టడం సముచితంకాదు.

అయితే, ఆ కాలజ్ఞానాల్లో ఏమేమి రహస్యాలు దాగివున్నాయి? ఈ క్రింది అభూతకల్పనలెలా సమర్థనీయమో ఆలోచించండి :

- కంచి కామాక్షమ్మ, తిరువళ్లూరు వీరరాఘవస్వామి గారల విగ్రహాలకు చెమటపడుతుంది.
- సిద్ధాపురం వీరన్న, ఆలింపూరు జోగులాంబ, భ్రమరాంబగారల విగ్రహాలు కళ్లవెంట నీరుకారుస్తాయి.
- ఆయమ్మ విగ్రహం స్తనాలవెంట పాలు కారతాయి.
- పాలుట్ల రంగనాయకుల విగ్రహం పసిబాలురితో మాట్లాడుతుంది.
- పర్వతం మీద పుట్లకంబంమీది విగ్రహం మాట్లాడుతుంది.
- రాతికోడి కూసి మాయమవుతుంది.
- రాతినంది లేచి పరుగులు తీస్తుంది.
- గ్రహగతులు తప్పుతాయి.
- ఆకాశాన నాలుగు చుక్కలు పుడతాయి.
- భూమి పెరిగి ముక్కలవుతుంది.
- పందికి ఏనుగు, ఏనుగుకు పంది పుడతాయి.

ఇలాంటి చెత్తకబుర్లన్నీ దేవరహస్యాలా? వీటిని పరిహసించిన వారి దేహాల

మీద ఎన్ని వెంట్రుకలున్నవో, అన్నిసార్లు వారిని నరకకూపాన పడవేయిస్తానని శపిస్తున్నది కాలజ్ఞానకూపం! అయితే, ఆ నరకకూపం ఎక్కడున్నది? మరి, ఆ కాలజ్ఞానంలో ఎన్నెన్నో భవిష్యదంశాలు దాగివున్నవనుకొనే వారంతా వేశ్యాస్వర్గ కూపంలోకిపోయి, అక్కడి దేవవేశ్యలతో కాలం గడుపుతారేమో!

ఇలాంటి బెదిరింపులకు దడిసేకాలం కాదిది. ఐనా, ఈ కాలంలో కూడా కొందరు తుచ్చులు బయలుదేరి షిర్డీసాయిబాబా విగ్రహం ఒక కన్ను తెరిచింది; సత్యసాయిబాబా ఫోటో నుండి విభూతి, అత్తరుపన్నీర్లు కారుతున్నాయి; పార్వతమ్మ విగ్రహం బహిష్టు అవుతున్నది; వినాయకుడి విగ్రహ తొండం పాలు త్రాగుతున్నది అంటూ పుకార్లు రేపుతున్నారు. మరికొందరు అల్పబుద్ధులు ప్రళయాలను గురించి, యుగాంతాల గురించి పెడబోబ్బలు పెడుతున్నారు. అయితే, యీ కాలంలో యిలాంటి పుకార్లన్నీ తలుక్కునమెరిసి, అవి అబద్ధమని రుజువు చేయడానికి సిద్ధమయ్యే ఆధునికులను చూచి తలుక్కున మాయమవుతున్నాయి.

1829లో సతీసహగమనాన్ని రద్దుచేస్తూ లార్డ్ బెంటిక్ చేసిన చట్టం ఫలితంగాను, బాల్యవివాహాల ఫలితంగాను ముండమోపుల సంఖ్య పెరిగింది. అందువల్ల, ఆయనే 1857లో వితంతు పునర్వివాహ చట్టాన్ని చేశాడు. దాన్ని హేళన చేయడానికా అన్నట్లు వితంతువులకు పెండ్లిండ్లవతాయని బ్రహ్మాంగారు కాలజ్ఞానంలో ఏనాడో చెప్పాడంటూ కాలజ్ఞానం ఫోర్జరీల్లో యిరికించారు! అరబిక్ దేశాలలో 6వ శతాబ్దిలో బయలుదేరిన మహమ్మదుకు ముందూ, ఆ తరవాతనూ కూడా ఒకటికి నాలుగుసార్లు వితంతువులైన స్త్రీలు కూడా పునర్వివాహం చేసుకొనే ఆనవాయితీ వుంది. ఈ విషయం ఫోర్జరీ కాలజ్ఞానులకు ఎలాఅందుతుంది? భారతంలోని వ్యాసుడు అతని మాజీతల్లి కొడుకులిద్దరూ మరణించిన తరవాత వారిద్దరి భార్యలయిన అంబిక, అంబాలికలకు కడుపులు చేసి సంతానాన్ని కన్నాడన్న పురాణ కథ కూడా వారి స్మృతి పథానికి అందలేదు. అందువల్లనే బ్రహ్మాంగారి అనంతరం చాల కాలానికి పుట్టిన గాంధీజీ పేరును సైతం కాల జ్ఞానంలో యిరికించారు. ఐతే, ఆయన ఒక మతోన్మాది తుపాకి గుండ్రకు బలి అవుతాడన్న వార్త అప్పటికి వారికి అందలేదు కాన, ఆ విషయాన్ని కూడా అందులో దోపలేకపోయారు. అంతేకాక, 1867లో తెలుగుదేశానికి వచ్చి, అప్పటికి బ్రహ్మాంగారి భక్తులుగా వున్న మాదిగలను జాన్.ఇ.క్లౌ క్రైస్తవానికి మారుస్తాడని ఏ కాలజ్ఞానమూ చెప్పలేదు. సతీసహగమనాలు, బాల్యవివాహాలు రద్దవతాయని కూడా వారి జ్ఞానానికి అందలేదు.

కలకాలం సామాజికాధిపత్యాన్ని సాగించిన సనాతన మత వర్గంమీద తిరుగుబాటు చేస్తూ కొందరు కాలజ్ఞానులు తలెత్తిన మాట వాస్తవం. బ్రహ్మాంగారికి పూర్వం విద్యారణ్యులూ, కృష్ణమాచార్యులూ, సర్వజ్ఞుడూ మొదలయినవారు వీరభోగవసంతరాయల్ని గురించి కలలుగని కాలజ్ఞానాలు రచించినట్లు తెలుస్తుంది. ఒకనాటి సంక్షుభిత సామాజిక వాతావరణంలో పీడనకు గురవుతున్న జనసామాన్యంలో యేవేవో ఆశలు నింపడానికి ఆయాకాలాల

సంస్కరణాభిలాషులు యిలాంటి ప్రక్రియలకు తలపడ్డారని తెలుస్తుంది. ఐనా, తన ముందటి వారివలె బ్రహ్మంగారు చారిత్రక ప్రశస్తిని పొందలేదు. ఆయనకు దైవత్వాన్ని ఆపాదించి కొలుస్తుండడమే అందుకు కారణం కాదా? కాక, మరేమిటి?

ఈ విషయంలో డా॥ మర్రి వెంకట నరసింహారెడ్డి గారి “శ్రీ వీరబ్రహ్మాండస్వామి” రచన (పొ॥ శ్రీ॥ తెలుగు విశ్వవిద్యాలయ ప్రచురణ) ముగింపు అధ్యాయంలోని కొన్ని అంశాలు అవశ్యంగా ఆలోచించదగినవిగా వున్నాయి :-

“కల్నల్ కాలిన్ మెకంజీ వ్రాయించిన కైఫీయతులు అనే స్థానిక వృత్తాంతాలు గ్రామానికొకటి చొప్పున వందలకొద్దీ వున్నాయి.... స్థానికంగా ఏ చిన్న సంఘటననుగాని, అంతో ఇంతో ప్రత్యేకత గలిగిన వ్యక్తులనుగాని విడవకుండా నమోదుచేసిన కైఫీయతుకారులు కాలజ్ఞానాలతో, అవతారపురుషునితో, దేశం పట్టనంత ప్రతిష్ట గడించిన బ్రహ్మంగారి విషయంలోమాత్రం మౌనం వహించడం విచిత్రం! 1810-11 మధ్యలో వ్రాయబడిన కైఫీయతుకారులైన స్థానిక కరణాలకు జానపదుల నాల్కలపై నిత్యం నడయాడే బ్రహ్మంగారు కనిపించలేదని, వినిపించలేదని అందామా?”

“1831 ఏప్రిల్ 8వ తేదీన కడపలోని లండన్ మిషనరీ సొసైటీకి సంబంధించిన విలియం హోవెల్ తన లేఖలో ఇలా వ్రాశాడు :

"..... recently a native has thought to put up a paper in circulation to this effect :- That the time predicted in the Kalagnana (knowledge of time) for the appearing of the 'Veera Bhojavasantarayalu' is near at hand.... about the 'Nandana' cycle agreeing with the year... 1832. In consequence to this prediction the natives are led to expect some serious change in the government or a total subversion of idolatry."

అంటే 1832లో వీరభోగవసంతరాయలు వస్తున్నాడనీ, ఆయన రాకతో ప్రభుత్వాల్లో తీవ్రమైన మార్పురావడమో, లేక విగ్రహారాధన పూర్తిగా తలక్రిందులు కావడమో జరుగుతుందని ఒక కరపత్రం విడుదలైందట! ఔనుమరి! ఇందులో వింతయేముంది? ఈనాడు కూడా యుగాంతాల గురించీ, అనేకరకాల ఉత్పాతాలగురించీ కరపత్రాలను వెలువరించే ఆకతాయీలను మనం చూస్తున్నాం. ఈ 2013 అక్టోబరు 28న ఒక తోకచుక్క సూర్యుడి సమీపంలో మామూలుకంటికి కనిపిస్తుందని శాస్త్రవేత్తలు చెపుతుంటే, ఆ తోకచుక్క ఆవిర్భావం జగత్ప్రళయానికి చిహ్నమని ఒక ‘జ్యోతిష’ ప్రవీణుడు (!) వాదించడం నేను స్వయంగా టెలివిజన్ లో చూచాను. అజ్ఞానానికి హద్దులుండవేమో!

ఎం.వి.నరసింహారెడ్డిగారి రచన యింకా యిలా అన్నది :

“కాలజ్ఞానము = knowledge of time; predictive knowledge; certain Histories or legends are written under this name, as the ‘విదారణ్యకాలజ్ఞానము’, the ‘సర్వజ్ఞకాలజ్ఞానము’, the చెన్నబసవకాలజ్ఞానము, being visions or predictions regarding particular

saints అని బ్రౌణ్యం, తెలుగు-ఆంగ్ల నిఘంటువు.... చూచారా? బ్రౌన్ తెలుగు-ఆంగ్ల నిఘంటువులో కాల జ్ఞానానికి అర్థం చెప్పి, ఉదాహరణగా ఎక్కడో కన్నడదేశంలో చొరబడి విద్యారణ్య, చెన్నబసవ, సర్వజ్ఞుల సంస్మృత, కన్నడ కాలజ్ఞానాలు చూపించారుగాని, బ్రౌన్ నివాసమైన కడపకు సమీపంలోని కందిమల్లయపల్లె (బ్రహ్మంగారిమఠం) నివాసి బ్రహ్మంగారు వ్రాసిన తెలుగు కాలజ్ఞానమాత్రం బ్రౌన్ కు, భారతీయ జ్ఞాన ద్వారాలైన పండిత ప్రకాండులకు గుర్తుకురాలేదు. ఇది యాదృచ్ఛికమేనా?”

నిజంగానే ఇవి ఆలోచించవలసిన అంశాలు. మా స్వగ్రామం ప్రకాశంజిల్లా, ఇంకొల్లు మండలంలోని నాగండ్ల. మా గ్రామకైఫీయతును బట్టి అందలి సమాచారమంతా 11 జూలై 1811 నాటిదని తేలింది. గ్రామపుట్టుపూర్వాల సంగతి అటుంచితే, క్రీ.శ. 1242లో కాకతీయ కుమార రుద్రదేవుని పాలనలో మా గ్రామంలో హరిహర, మల్లేశ్వర, మాధవస్వామివార్ల ఆలయాలు నిర్మించారు. అనంతరం రెడ్ల పాలనవచ్చాక క్రీ.శ. 1356లో అనపోతారెడ్డి ఆ ఆలయాలకు సర్కారుభూమిని ఈనాములుగా యిచ్చారని రికార్డుయివుంది. అలా ఆ తరవాతి గ్రామచరిత్రను కూడా 1811 నాడున్న స్థితిలో ఆ కైఫీయతు ఏకరువుపెట్టింది. మఱి, కందిమల్లయపల్లి కైఫీయతులో బ్రహ్మంగారి చరిత్రగాని, మఠం ఉనికి గాని లేకపోవడానికి కారణాలేమిటి? 17వ శతాబ్ది చివరిదాక బ్రహ్మంగారు బ్రతికాడంటున్నారు కదా? ఆ తరవాత 120 సంవత్సరాలకు కైఫీయతులు తయారయ్యాయి కదా? ఆ మధ్య స్వల్పకాలంలోనే ఆయన ఉనికి ఎందుకు విస్మృతమైంది? అంతేకాదు. వేమన పద్యాలను సేకరించి ప్రచురించడమేకాక, వాటిని ఇంగ్లీషులోకి అనువదించి వేమనను విశ్వవిఖ్యాతుని చేసిన సి.పి. బ్రౌన్ (1798-1884) బ్రహ్మంగారి వూసు ఎందుకు ఎత్తుకోలేదు? కాలజ్ఞానుల జాబితాలో ఆయన పేరు ఎందుకు చేర్చలేదు? వేమన, బ్రహ్మంగారు సమకాలికులనుకొంటే వారి తరవాత ఒకటిన్నర శతాబ్దికి బ్రౌన్ నివాసం కందిమల్లయపల్లెకు దగ్గరలోని కడపకు చేరిందికదా? ఇవన్నీ ఛేదించరాని ప్రశ్నలుగానే మిగిలిపోయాయి.

హిందువుల కాలజ్ఞానాలన్నీ జీవితంపట్ల నిస్పృహతో మతం కంపును సొంతం చేసుకొన్నవే. వాటన్నిటిలోనూ ఏ వీరభోగ వసంతరాయలో అవతరించి లోకాన్ని ఉద్ధరిస్తాడని తప్ప, మనుషులశక్తి సామర్థ్యాల పరిజ్ఞానం మచ్చుకయినాలేదు. మనుషులు తమనుతాము ఉద్ధరించుకోగల వాలకాన్ని వారెవ్వరూ పోషించలేదు.

ఇందుకు భిన్నంగా ప్రముఖతాత్విక చింతనపరులు కొందరు మానవుడి లౌకిక-ఐహిక జీవితానికి అవసరమైన విధంగా తమ అనంతర సామాజిక రాజకీయ వ్యవస్థలు రూపొందించాలని ఆకాంక్షించారు. అందుకు వేర్వేరు మార్గాలను వారు సూచించారు. అందులో ఒక ముఖ్యుడుగా చెప్పుకోదగిన గ్రీకు తాత్వికుడు ప్లేటో (క్రీ.పూ. 428-347) తన “ఆదర్శరాజ్యం”లో ఒక విధమైన ప్రజాస్వామ్య సోషలిజాన్ని ప్రతిపాదించాడు. ఆయన బ్రహ్మానికి ముందు 20 శతాబ్దాల నాటివాడు. అనంతరం ఇంగ్లండులో తన కాలంలోని రాచరిక దౌర్జన్యాన్ని నిరసించిన థామస్ మూర్ (క్రీ.శ. 1478-1585) ఒక తరహా సోషలిస్టు రాజ్యాన్ని చిత్రిస్తూ “యుటోపియా” అనే ప్రసిద్ధ గ్రంథాన్ని వ్రాశాడు. ఆ గ్రంథ సారాంశం వల్ల ప్రేరణ పొందిన ఇటలీ దేశస్థుడు కాంపానెల్లా మరొక తరహా సోషలిజాన్ని వూహించి చిత్రించాడు. వీటివల్ల ప్రభావితమయిన జొనాథన్ స్విఫ్ట్ ‘గలివర్స్ ట్రావెల్స్’లో స్వేచ్ఛా సమాజానికి వూపిరిపోశాడు. వీరంతా బ్రహ్మంగారికి పూర్వులో, లేక సమకాలికులో అవతారు. వీరంతా లోకజ్ఞానులేకాని, ఇహలోక జీవనానికి పరలోక దేవతల్ని ఆహ్వానించేకాలజ్ఞానులు కారు. వీరి తరవాత కమ్యూనిస్టు ఆలోచనకు రూపుదిద్దితీర్చిన కార్టల్ మార్బ్ (1818-83) రచనల ద్వారానే యీనాటి కమ్యూనిస్టు పార్టీలు ప్రపంచదేశాల్లో యెల్లెడలా తమ కార్యకలాపాలను సాగిస్తున్నాయి. వీరంతా పరదేశీయులనుకొన్నా, భారతదేశంలో ఎం.ఎన్.రాయ్ (1887-1954) యీనాటి మతాల జ్ఞానదోషిడిని, రాజకీయుల అధికారస్వామ్యాన్ని తుదముట్టించగల మానవవాదమార్గాన్ని ప్రతిపాదించాడు. ఊరికే కాలజ్ఞానాలని లొట్టలు వేస్తేచాలదు. సామాజికులందరికీ వర్తించగల సన్మార్గాన్ని సూచించాలి. అలాంటి మార్గ సూచకులంతా కీర్తనీయులేకాని, వారి పేరుతో భజనలు చేయడం మాత్రం ఉచితంకాదు.

ఇది వేమన, బ్రహ్మంగారు-ఇద్దరి చరిత్రలకీ వర్తిస్తుంది. నిజానికి వేమన చుట్టూ అల్లికవేసుకున్న అభూతకల్పనల్ని తొలగించి అర్థం చేసుకోవడం మూలంగానే వేమన చరిత్ర ప్రసిద్ధుడయ్యాడు. అందుకు ఆయన వేదాంత భావాలు అడ్డుపడలేదు. అలాగే బ్రహ్మంగారి చుట్టూ అలముకొన్న అయోమయత్వం తొలగితేకాని, ఆయనకు చారిత్రక పురుషుడుగా గౌరవం దక్కదు. ఆయన్ని దేవుడుగా కొలిచేవారంతా ముఖ్యంగా గమనించవలసిన విషయమిది.

గతంలో కొంతమంది మిత్రులు నన్ను “బ్రహ్మంగారి గురించి మీ అభిప్రాయమేమిటి?” అని ప్రశ్నించారు. వారికి సమాధానంగా “హేతువాది” మాసపత్రికలో బ్రహ్మంగారి విషయాన్ని ప్రస్తావిస్తూ, ఆయన సంస్కర్త అనీ, కాని, ఆయనచుట్టూ నమ్మ వీలుకానిగాధలు, కాలజ్ఞానాలు పుట్టుకొచ్చాయనీ వ్యాఖ్యానించాను. బ్రహ్మంగారిని గురించి మరికొంత అంచనాను హేతువాదులకు అందించాలన్న కుతూహలమే నా యీ వ్యాసానికి తావిచ్చింది. భజనలుకాదు, అవగాహన ముఖ్యం. తరతరాల చరిత్ర అంతా మానవచరిత్రే. దాని సృష్టికర్త మానవుడే. దాని సవరణ కర్త కూడా మానవుడేనని మనం గుర్తించాలి.

భౌతికవాదం-శాస్త్రీయ ధృక్పథం

- షేక్ బాబు

ప్రకృతిలో అన్నింటికీ మూలాన్ని భౌతికద్రవ్యంలో చూచే భౌతికవాదం ఏకత్వవాదం అవుతుంది. ప్రకృతిలోని మార్పులన్నింటికీ దానికి వెలుపలకాక, ప్రకృతిలోనే చూచే తాత్వికధృక్పథాన్ని భౌతికవాదమంటాం.

ఏది భౌతికమో అది వాస్తవికము. ఏది వాస్తవికమో అది భౌతికము. అభౌతిక అస్తిత్వం అనేదిలేదు. అస్తిత్వమంతా భౌతికమేననేది భౌతికవాస్తవికవాదానికి ప్రాథమిక సూత్రం. ఘనరూపంలోవున్నా, ద్రవ రూపంలోవున్నా, వాయువు రూపంలోవున్నా, శక్తిరూపంలో వున్నా, ఇంకా ఇతరంగా వున్నా విశ్వంలో అంతా భౌతికవాస్తవికతే.

విశ్వపదార్థమంతా పరిణామంలో వుంది. పరిణామాన్ని పదార్థం నుంచి విడదీయలేము. పరిణామం పదార్థాన్ని ఆశ్రయించి వుంది. అది పదార్థ ప్రవృత్తి. దాన్ని పదార్థం నుంచి విడదీయలేము.

పరిణామంలోనే ప్రదేశ-కాలాలకు వునికి ఏర్పడింది. ప్రదేశకాలాలు పదార్థ ప్రవృత్తులు. పదార్థ విస్తృతిలో ప్రదేశం - దాని పరిణతిలో కాలం యిమిడి వున్నాయి. ఒక్క మాటలో చెప్పుకుంటే, ప్రదేశమైనా, కాలమైనా పదార్థవిస్తృతే. విస్తృతి అన్నప్పుడు అంతకుముందు విస్తృతి పొందే వస్తువు వుండాలి. అలాగే పరిణతికి ముందు పరిణామం చెందే వస్తువు వుండాలి. పరిణతి అనేది వస్తువుల ప్రవృత్తిలోని సంఘటనల క్రమం. ప్రదేశమనేది “ఉనికి” కాగా, “కాలమనేది” పరిణతిగా ఆధునిక విజ్ఞానం మన ముందుంచుతున్న సత్యం.

భౌతిక ప్రపంచం స్వతహాగా వుంది. అది మనిషి మనస్సు నిర్మించిందికాదు. ఉన్న ప్రపంచాన్ని అధ్యయనం చేయవచ్చు, తెలుసుకోవచ్చు. వివరించవచ్చు. ఆ పని శాస్త్రానిది, ఆ పని సైన్సు చేస్తుంది. శాస్త్రజ్ఞులు ప్రకృతి రహస్యాలు తెలుసుకుంటున్నారు. అదే సైన్స్ అంటే, దాన్నే సత్యమంటాం.

సైన్సు పేరుతో మనం అధ్యయనం చేస్తున్నదంతా భౌతికద్రవ్యాన్నే. అది నిజంగా అవాస్తవమైతే, దాన్ని మనం అధ్యయనం చేయడమేమిటి? శాస్త్రజ్ఞానమంతా హేతుబద్ధమైనది. హేతువిరుద్ధతకు శాస్త్రంలో చోటులేదు. అయినా కొందరు శాస్త్రజ్ఞులు మత నమ్మకాల విషయంలో హేతువిరుద్ధంగా ఆలోచిస్తారు. అంటే శాస్త్రవిరుద్ధంగా ఆలోచిస్తారనే అర్థం. వాళ్ళు మత ప్రభావితులు కావడమే దానికి కారణం. అలాంటి వారివి ద్వంద్వ వ్యక్తిత్వాలు. శాస్త్రరంగంలో హేతుతర్కబద్ధంగానూ, తాత్వికరంగంలో అశాస్త్రీయంగానూ వారు ఆలోచిస్తారు.

అలాంటివారు స్వతంత్ర జిజ్ఞాస చేయలేరు. ‘లేనిదాన్ని సృష్టించలేము. ఉన్నదాన్ని నాశనము చేయలేమని’ ఆధునిక విజ్ఞానం చెబుతుంది. అయినా శూన్యం నుంచి సృష్టి

జరిగిందనే శాస్త్రజ్ఞుణ్ణి, శాస్త్రజ్ఞుడని ఎలా అనగలం? అందుకే, భౌతిక వాస్తవికతను సంశయించేవాడు భౌతిక శాస్త్రజ్ఞుడు కానేకాడంటాడు యం.ఎన్.రాయ్.

రెండువేల సంవత్సరాలకు పూర్వం “వైశేషికం” కారణమితి ద్రవ్యే కార్యసమవాయత్” (10-2-1) అనడంలో కారణాన్ని భౌతిక పదార్థ అంతర్గత ధర్మంగా గుర్తించింది.

ఈ విశ్వ ఉనికికి బాహ్య కారణం అవసరంలేదు. ఉనికి అంతర్గత లక్షణమే పరిణామం. పరిణామరహితమైన వునికి వునికేకాదు. ఉనికి పరిణామాల మధ్య ద్వయీభావంలేదు. పదార్థ నిర్మాణం మారినపుడు దాని లక్షణం, ప్రవృత్తి మారతాయి. ప్రకృతి చలనంలో వున్నది. అది ఆగదు, వెనక్కు తిరగదు అనేది నియతివాదం. అది పరిణామక్రమం. ఆ క్రమంలో కార్యకారణ నియమం అనేది కృతార్థమౌతుంది. కార్యకారణాలు వాస్తవిక అస్తిత్వానికి, సంబంధించి వుంటాయి.

విశ్వమంతా సంఘటనల మయం. పరిణామ గొలుసులో తెంపులు, తెంపులుగా సంఘటనలకు అర్థం చెప్పుకుంటాం. ఒక వస్తువులో జరిగే మార్పును కార్యకారణ క్రమంలో అర్థం చెప్పుకుంటాం. జరిగే సంఘటనలలో ముందు జరిగిన సంఘటనను కారణంగానూ, తరువాత సంఘటనను కార్యంగానూ చెప్పుకుంటాం. అలా ప్రకృతి అంతా కార్యకారణ సంబంధం కలదిగా వున్నదంటున్నామంటే, అది క్రమరాహిత్యంగా గజిబిజిగాలేదని తాత్పర్యం.

కార్యకారణత నియతివాదం ఒక్కగూటిలోనివే. ప్రకృతి పరిణామంలో అవి నియతమై వున్నందువల్ల ప్రకృతిని అవగాహన చేసుకొనే మార్గాన్ని అవే సూచిస్తున్నాయి. ఆ అవగాహన ఫలితమే భౌతికవాద ధోరణి. ఇలా ప్రపంచంలోని మార్పులన్నిటికీ, ప్రపంచానికి వెలుపలకాక, ప్రపంచంలోనే చూచే తాత్విక ధృక్పథాన్ని భౌతికవాదమంటాం.

శాశ్వతమైన ఈ జగత్తు ఎలా వచ్చింది, ఎందుకుంది? అనే ప్రశ్నలు అర్థరహితం. ఈ ప్రపంచం లేకపోతే ఏమి అని దీనిభావం. లేనిదాన్ని ఉన్నవారు వూహించలేరు. అందువల్ల, లేనిదాన్ని గురించిన ప్రశ్న లేవదీయడం అసంగతం. అయితే, ఈ ప్రపంచం ఇలానే ఎందుకుంది? అనేది మరో ప్రశ్న. ఇలా వుండడానికి మాత్రమే దాని అంతర్గత నియమాలు అనుమతిస్తున్నాయి కాబట్టి ఇలా వుంది. ఆ నియమాలు మరోరకంగా వుంటే ప్రపంచం మరో విధంగా వుండేది.

ఏ భౌతిక ప్రకృతి ఆధారంగా శాస్త్ర ప్రయోగాలు నిర్వహిస్తున్నారో, ఆ భౌతిక జగత్తు అబద్ధమని రుజువు చేయబూనే శాస్త్రజ్ఞులు అప్పుడప్పుడూ తలెత్తుతూ వచ్చారు. శూన్యం నుంచి ఇదంతా వచ్చిందనీ, తిరిగి శూన్యంలోకి పోతుందని, ఒక తమాషా అభిప్రాయాన్ని పోషిస్తూ వచ్చారు. దానికి వశమైన మనస్సును తిరిగి స్వాధీనం చేసుకోలేక బోల్తా పడేవారు శాస్త్రజ్ఞులైనా, శాస్త్రజ్ఞులు కాని వారైనా ఒక్కటే, తేడా లేదు.

ప్రకృతికి కారణాన్ని ప్రకృతికి వెలుపల వెదకేది భావవాదం. భావమే వుంది. కనిపిస్తున్న జగత్తు మాయ, అని అనుకోవడంవల్ల భావవాదులు బోల్తా పడ్డారు.

ప్రకృతి ఎలా వున్నట్లు మనకు అవగాహన అవుతుందో అలాగే వుంది. మరో రకంగా వుండాలని మనం అనుకుంటే మరోరకంగా వుండదు. సంఘటనలు ఎలా జరుగుతున్నవో అలాగే జరుగుతున్నాయి. మరోరకంగా జరగాలని మనం కోరుకుంటే అలా జరగవు. సంఘటనలన్నీ నియమబద్ధంగా జరుగుతున్నాయి. నియమాలు బహుభిన్నం కాబట్టి సంఘటనలు బహుభిన్నంగా జరుగుతాయి. వాటి అవగాహనలో మనం కార్యకారణ సంబంధాన్ని కనుగొంటాం.

ద్రవ్యం పరోక్షంలో సంఘటనలుండవు. సంఘటనల పరోక్షంలో కార్యా కారణాలుండవు. అవిరత పరిణతిలో వున్న విశ్వంలోని సంఘటనలన్నీ కార్యాలే. విశ్వమంతా సంఘటనల అవిరతం.

విశ్వంలో వుండే అన్నింటికీ - దేహం, ప్రాణం, మనసు వగైరా అన్నింటికీ మూలాన్ని భౌతిక ద్రవ్యంలో చూచేది భౌతికవాదం, ఏకత్వవాదమవుతుంది. భౌతిక ద్రవ్యలక్షణాలు మనం చాలా వరకు తెలుసుకొన్నాం. ఇంకా తెలుసుకొంటాం.

వస్తువుల్ని గ్రహించడానికి మనసు ఎంత ప్రధానమో, ఆ మనస్సు వునికికి మనిషి (వస్తువు) అంత ప్రధానమే కాక, ప్రాథమికం కూడా. యీ విషయాన్ని భావవాదులు గుర్తించరు. వస్తువు ప్రాథమికం. వస్తువు అస్తిత్వ (ఉన్న) దశను బట్టి దాని లక్షణం నిర్ణయమవుతుంది. వస్తువులను గుర్తించడానికి ఉపయోగపడే సాధనం వాటి లక్షణమే. కాబట్టి మనిషి వుంటే మనస్సు వుంటుంది. మనసులేని జీవ ప్రపంచానికి కూడా ప్రపంచం వుంది.

మనస్సు అనేది మెదడు యొక్క ప్రవృత్తి. (Mind is the function of Brain). మెదడు శరీరంలో భాగం, ఆ మెదడు మనిషిలో ఉత్తీర్ణత పొందింది. కాబట్టి మనిషి కంటే, ప్రపంచం కంటే భావం ముందు అనేది తలతిక్క ఆలోచన. తెలుసుకోవడం మనసు చేసే పని. విజ్ఞానం, ఆలోచన ఒక్కటికావు. ఆలోచన మనస్సు యొక్క లక్షణం. జ్ఞానం మనసు యొక్క ఆస్తి. ఈ తేడాను గమనించడం ముఖ్యం. ఒకటి అంతర్గతంగా ఉన్న సహజ లక్షణం. రెండవది వెలుపల నుండి ఆర్జించబడినది.

జ్ఞానమనేది బాహ్య ప్రపంచంతో నిమిత్తం లేకుండా మనస్సుచేత ఉత్పత్తి చేయబడేదికాదు. ప్రకృతే మన జ్ఞానానికి మూలమవుతుంది. వస్తువు (thing) కు, జ్ఞాన విషయానికి (object) మధ్య తేడాను మనం గమనించాలి. వస్తువును అంతా మనం గ్రహించలేకపోవచ్చు, గ్రహించబడినంతవరకు అది జ్ఞాన విషయమౌతుంది. జ్ఞాన విషయాలన్నీ వస్తువు భాగాల గురించినవే. వస్తువులు లేకుండా జ్ఞానవిషయాలు యేర్పడవు.

మనం జ్ఞానం మీదుగానే భావాలు ఏర్పరచుకుంటాం. భావం ఒకసారి ఉత్పన్నం అయిన తరువాత దానికి వాస్తవిక అస్తిత్వం లభిస్తుంది. అలా ఏర్పడిన భావాలు, మనుషులు అంతరించినా వారి జ్ఞానం వారసత్వంగా మిగులుతుంది. కాబట్టి వస్తువుల గురించిన జ్ఞానం కూడా వస్తువే. ఇదే శాస్త్రీయ దృక్పథం. హేతుదృక్పథం.

ఉపనిషత్తులు వేదానికి అంతం పలికాయా?

- రావిపూడి

ఉపనిషత్తులనేవి వేదానికి తోకలని ప్రచారం పొందాయి. అంటే, వేదంసారమే ఉపనిషత్తుల్లోకి దిగి వేదాంతమైందని దాని ప్రచారకులవాదం. అయితే, వేదం ప్రాకృతభాషలో వుంది. దాని తోకలంటున్న ఉపనిషత్తులు సంస్కృతభాషలో వున్నాయి. ప్రాకృతంలో వేదం వెలువడ్డాక కొన్ని శతాబ్దాల అనంతరం ఆ ప్రాకృతం సంస్కరించబడి సంస్కృతమైంది. ఐనప్పుడు, వేదానికి తోకలు ఎప్పుడెప్పుడు పుట్టాయో ఇదమిద్దమని చెప్పడానికి అవకాశంలేదు. పైగా, ఆ తోకలెన్ని అనేదానికి ఏకముఖంగా సమాధానం లభించదు.

ఉపనిషత్తులెన్ని అనే దానికి ఒకలెక్కలేదు. అవి మొత్తం 1180 అనే వారున్నారు. ఇప్పుడు ముక్తికోపనిషత్తు చెప్పిన 108 మాత్రమే ఉపనిషత్తులనే వారూవున్నారు. ముస్లిములు ఈ దేశాన్ని పరిపాలించినకాలంలో “అల్లా ఉపనిషత్తు” కూడా ఒకటి పుట్టింది. అంతకుముందు శివుడిపేర, రాముడిపేర, విష్ణువుపేర, ఇతర స్త్రీ పురుష దేవతల పేర ప్రాచుర్యం పొందిన ఉపనిషత్తులన్నీ కలిసి యిప్పుడు 108 ఉపనిషత్తులుగా చలామణిలో వున్నాయి. అందులో 10 ఉపనిషత్తులకు ఆచార్యత్రయమనబడే శంకర, రామానుజ, మధ్వాచార్యులు భాష్యాలు వ్రాశారు. అంటే, వారి దృష్టిలో అవే అసలైనవో, లేక ముఖ్యమైనవో అన్నమాట! అయినా, వాటిలో వున్నదంతా రుబ్బుడే - పిష్టవేషణమే’.

అందులో 7 ఉపనిషత్తుల్లో 348 శ్లోకాల్లో రుబ్బినదంతా వేదాంతసారమే. కాగా మిగతా మూడు సోది ఉపనిషత్తుల్లోనిదంతా అశాస్త్రీయమైన చెత్తే. వాటిలో చాలా అంశాలు మనసుకు గుగుర్పాటు కలిగించేవిగా వున్నాయి.

అయితే, ఆచార్యత్రయం కంటే చాలముందే ఉపనిషత్తులసారంగా బాదరాయణుడనే ఆయన. బ్రహ్మసూత్రాలను కూర్చాడన్నారు. కాని, అది ఎన్ని ఉపనిషత్తులసారమో, ఏయే ఉపనిషత్తుల, సారమో ఎక్కడా వివరణలేదు. కాగా, ఆ బ్రహ్మసూత్రాలకు కూడా ఆచార్యత్రయభాష్యాలున్నాయి. అయినా, అటు 10 ఉపనిషత్తులకేకాక, ఇటు బ్రహ్మసూత్రాలకు కూడా ఆచార్యత్రయం వారు భాష్యాలెందుకు వ్రాసినట్లు? ఉపనిషత్తుల సూత్రీకరణేకదా బ్రహ్మసూత్రాలు? మరి, ఆ రెండింటికీ వేర్వేరుగా భాష్యాలెందుకు? దాన్నంతా కలగాపులగంచేసి వేదాంతమనడమేమిటి? అందులో మరల ద్వైతాద్వైత విశిష్టాద్వైతాది శాఖాభేదాలెందుకు? ఆ శాఖలవారికి ఉపనిషత్తులు, బ్రహ్మసూత్రాలు ఒకే విధమైన అర్థాలను యివ్వలేదా? మతాలలోవలెనే వేదాంతంలో కూడా శాఖలుండడమే ప్రచ్ఛన్న హైందవానికి చిహ్నమా?

నిజానికి, ఉపనిషత్తుల్లో చెప్పబడ్డదేదీ వేదంలో కనిపించదు. వేదాన్ని అంతం చేయడానికే ఉపనిషత్తుల ధోరణి ప్రారంభమైనట్లు అర్థమవుతుంది. ఎందుకంటే, వేదాన్ని 4 భాగాలు చేసినా, 40 భాగాలు చేసినా, అందులో వుండేదంతా ప్రకృతి శక్తులద్వైవీకరణమే. ఆ ద్వైవీకరణమంతా మానుషీకరణమే. ఆ మానుషీకరణమంతా అమానుషీకరణం కోసమే.

తిరుగుడు జాతి ఆర్యులు సింధునదీ పరీవాహ ప్రాంతాన్ని ఆక్రమించి, అక్కడి ఆది వాసుల నగరాలను, కోటలను విధ్వంసం చేసి, తమ ఆధిపత్యాన్ని అంగీకరించని వారిని మూలముట్టుగా వధించి, వారిదాడికి తట్టుకోలేని వారిని దాసులుగా, బానిసలుగా అనుమతించిన గాథలే వేదంలో మాత్రమే గుర్తున్నాయి. అలా ఉత్తరాపథంలో ఆర్యులు కుదురుకోడానికి పట్టిన ఐదారు శతాబ్దాల చరిత్రే వేదం నిండా వుంది. అదంతా ఐహికజీవన సంబంధమైనదే. ఉపనిషత్తుల్లోని ఆత్మానంద బ్రహ్మానందఘోష అందులో మచ్చుకయినా కనపడదు. ఐనా, చాలా ఉపనిషత్తులు “ఇలా వేదంలో వుంది, అలా వేదంలో వుంది” అంటూ మరిమరీ వాకొన్నాయి. ఏమిటి ఇందులోని రహస్యం? వేదానికీ, ఉపనిషత్తులకూ మధ్య పిత-పుత్ర సంబంధాన్నిగానీ, మాతా-శిశు సంబంధాన్నిగానీ ఎలా నెలకొల్పడం?

అసలు విషయం అది కాదేమో! ఆర్యుల్లోనే కొందరు ఐహిక ఆధిపత్యపోరుకు పరాకాష్ఠగా విజేతలుగా రాచరిక నమూనాలుగా తీరారు. పరాజితులైనవారు మునివేషాలు వేసుకొని, ఆశ్రమాలు నిర్మించుకొని, ఆముష్మిక జీవితానికి సాధనాలు వెదకే తీరుకు మారారు. అయినా, యిరువర్గాలవారూ సమాజశాసకులుగానే తీరికూర్చున్నారు. సామాజికుల్ని ఒకరు భౌతిక బానిసత్వానికి గురిచేస్తే, మరొకరు భావదాస్యానికి ఎరచేశారు. ఇదొక రకమైన ఉమ్మడి దౌర్జన్యం. అది యిప్పటికీ - ముఖ్యంగా భారతదేశ హైందవంలో కొనసాగడం మనం స్వానుభవంలో గమనిస్తున్నాం.

అయితే, భావదాస్యం చాల ప్రమాదకరమైనది. దానికి బలయినమనిషి మానసిక స్వత్వాన్ని కోల్పోతాడు. భౌతికంగా దాపురించిన బానిసత్వం నుంచి ఎలాగో ఒక విధంగా ఏనాటికయినా కోలుకోవచ్చు కాని, మానసిక బానిసత్వానికి బందీ అయిన మనిషి తిరిగి తన స్వత్వాన్ని, స్వతంత్ర వ్యక్తిత్వాన్ని, స్వేచ్ఛాయోచనను సాధించడం కష్టాతికష్టం. అందుకే, మనం మనిషిని నిష్క్రియాపరుణ్ని చేయడానికి రూపొందించబడిన మాయావాద మార్మిక ప్రక్రియల గుట్టు విప్పాలి.

ఏనాటి వారి కాలజ్ఞానమైనా వారి కాలానికే పరిమితం. కాగా, ఒకనాటివారి కాలం చెల్లిన భావాలను ఈనాటివారు కూడా ఆమోదించి అనుసరించడం సరయిన పద్ధతి కాదు. ఒకనాటి వేదాంతుల బోధలనే యీనాటి వేదాంతులూ నోటబడుతున్నారు. వీరి నాటకాలూ-బూటకాలూ అన్నీ కాపీలే. ఆ కాపీలనే యీనాటి స్వాములూ కాపీకొడుతున్నారు. (నిజానికి చాలా ఉపనిషత్తులు సైతం ఒకదానికొకటి భావాల కాపీలే.) జీవితంలో రుచిదొరకని వారంతా స్వాముల్ని ఆశ్రయిస్తున్నారు. ఇలా ఎందుకు జరుగుతోందంటే ఏమి చెప్పను? వారివారినే అడిగితే, కొందరు మనశ్శాంతి కోసమనీ, మరికొందరు పాప ప్రక్షాళన కోసమనీ చెబుతారు. కాని, అంతగా వారు మనశ్శాంతి కోల్పోడానికీ, పాపాలు చేయడానికీ ఎందుకు ఒడికడతారో అర్థంకాదు. జీవితం మీద రోతపుడితే చావాలికాని, సన్యాసివేషాలెందుకు? అలాంటి వారిని ఆశ్రయించడమెందుకు?

జీవితం జీవించడం కోసమే. జరారుగ్గుతలు, మరణం జీవులన్నిటికీ సహజమే. ఈ విషయం అర్థం కాని వారంతా సన్నాసులే. వేదాంతుల్లో చాలమంది దొంగసన్నాసులే. వారిమూటల్ని మన్నించడం అపాయకరం. ఆటుపోట్లను తట్టుకొంటూ సలక్షణంగా జీవించడమే సుఖకరం, శుభకరం కూడా.

రావిపూడి వెంకటాద్రి రచనల సంపుటాల సమీక్ష

సమకాలీనాలు - సార్వకాలికాలు (13, 14 సంపుటాలు)

- గుమ్మా వీరన్న

‘హేతువాది’ మాసపత్రిక 1982 సెప్టెంబరు సంచికతో ప్రారంభమైంది. నాటి నుండి నేటివరకు అది నిరాటంకంగా, నిత్యనూతనంగా వెలువడుతూనే ఉంది. ఆ పత్రికకు రావిపూడి వెంకటాద్రిగారే సంపాదకత్వం వహిస్తున్నారు. హేతువాద, నాస్తికవాద భావాలను ప్రచారం చేయడానికి గతంలో కూడా కొన్ని పత్రికలు వెలువడినా వాటి మనుగడ ఎక్కువకాలం కొనసాగకుండాపోయింది. అటువంటివాటిలో తెనాలి, చీరాల నుంచి వెలువడిన రాడికల్ హ్యూమనిస్టు, సమీక్ష, న్యూహ్యూమనిస్టు, రేషనలిస్ట్ పత్రికలు, విజయవాడ నుంచి వెలువడిన చార్వాక పత్రిక, హైదరాబాద్ నుంచి వెలువడిన వికాసం రేషనలిస్ట్ పత్రికలు, విశాఖపట్నం నుంచి వెలువడిన నాస్తికయుగం వంటి పత్రికలున్నాయి.

ఆ పత్రికలన్నీ సమకాలీన సమస్యల గురించి, హేతువాద భావాల గురించి ప్రచారం చేసినవే. అయితే హేతువాద, మానవవాద భావాలకు తాత్విక పునాదిని ఏర్పరచడమేగాక సమగ్ర భావవికాసానికి, భావవిప్లవానికి అవసరమైన సాహిత్యాన్ని సృష్టించిన ఘనత మాత్రం హేతువాదికే దక్కుతుందనడంలో అతిశయోక్తిలేదు. అయితే ఆ పత్రిక స్థాయిని పడిపోకుండా కాపాడుతూ తీర్చిదిద్దిన ఘనతమాత్రం వెంకటాద్రిగారికే దక్కుతుంది. 32 సంవత్సరాలుగా క్రమతప్పకుండా వెలువడుతున్న ‘హేతువాది’ చాలా క్లిష్టమైన, జటిలమైన తాత్విక విషయాలను సైతం సూటిగా, సరళంగా, స్పష్టంగా పాఠకులకు అర్థమయ్యే విధంగా అందించడంలో అంతర్జాతీయ స్థాయి ప్రమాణాలనే అందుకుని, విజయం సాధించింది.

ఆ పత్రికను సమర్థవంతంగా నడిపించడంలో వెంకటాద్రిగారు చేసిన కృషికి విలువకట్టలేము. అదే విధంగా పత్రిక విలువను పెంచడంలో ఆయన రాసిన సంపాదకీయాలపాత్రను కూడా తక్కువగా అంచనా వేయలేము. అటువంటి విలువైన సంపాదకీయాలను ఒకేచోట చేర్చి ‘సమకాలీనాలు-సార్వకాలికాలు’ అనే శీర్షికతో రెండు సంపుటాలను వెలువరించారు. వాటిలో వివిధ విషయాలపై ఆయన రాసిన సంపాదకీయాలు 162 దాకా ఉన్నాయి.

వేదాంత చర్చలు చేసే వేదాంతాలు తరచూ నేనెవరు? అనే ప్రశ్నను సంధిస్తుంటారు. అది చాలా కీలకమైన ప్రశ్న అనీ, దానికి సమాధానం తమకుమాత్రమే తెలుసునని, అది అవశ్యంగా పరబ్రహ్మానికి దారితీస్తుందని భావిస్తూ ఉంటారు. ‘నేను (ఆత్మ, బ్రహ్మం) తాను

(పరమాత్మ, పరబ్రహ్మం) ఒకటేనంటుంది అద్వైతం. నేనువేరు, తానువేరు. సాధన ద్వారా నేను తానులో ఐక్యం కాగలదంటూ విశిష్టాద్వైతం, నేనూ తానూ ఐక్యమయ్యే ప్రశ్నే లేదని ద్వైతం అలా అలా అనేక పిల్లవేదాంత శాఖలు ఎడతెరిపి లేకుండా బహుధా చర్చించినై.... నిజానికి ఈ నేను ఎవరు? నేననేదెవరు? అనే ప్రశ్నలు ఈనాటివి కావు. ఈనాడు పుట్టవలసినవికావు. పదార్థ పరిణామంలో వివిధ రీతుల్లోని సమ్మేళనాలు వివిధ ధర్మాలను అభివ్యక్తం చేస్తాయి. ఒకరీతిలో సంఘటితమైన పదార్థం జీవలక్షణాన్ని, మరో రీతిలో సంఘటితమైన పదార్థం ఆలోచనా లక్షణాన్ని ప్రదర్శిస్తాయి. ఆలోచనకు మూలమైన మెదడు తనకూ (నేనుకూ), ఇతరకూ (తానుకూ) తేడాను గ్రహించగలిగింది. ఈ మెదడు లేకపోయినా, ఉండి పని చేయకపోయినా 'నేను' లేదు. మనిషిలో ఆ మెదడే తనను తాను గుర్తించేస్తాయికి మనిషిని చేర్చింది' అని 'నేనెవరు అనేది ప్రశ్న?' అనే సంపాదకీయంలో వెంకటాద్రిగారు స్పష్టంచేశారు. (పుట-28).

బ్రహ్మమే సత్యమని, అందులో భాగమైన మనిషి 'నేను' అని అనుకుంటున్నాడని, బ్రహ్మాన్ని తెలుసుకున్నప్పుడు తనకు (నేను) బ్రహ్మానికి తేడాలేదని గుర్తిస్తాడని, అదే జీవన్ముక్తి అని వేదాంతులు భావిస్తుంటారు.

ప్రకృతే సర్వస్వమని, దాని పరిణామ క్రమంలోనే జీవం ఆవిర్భవించి, చివరకు ఆలోచించగల మనిషి ఏర్పడ్డాడని, మనిషి లేకున్నా ప్రకృతి ఉంటుందని, మనిషిలో మెదడు అభివృద్ధి చెందకుంటే భావాలకు, జ్ఞానానికీ తావుండేదికాదని ఆధునిక విజ్ఞానం భావిస్తుంది. అందువల్ల నేను అనేది భౌతికవాస్తవికతలో భాగమేకాని ఊహజనితమైన బ్రహ్మాంలోగాని, పరమాత్మలో కాని భాగం 'కాలేదని గ్రహించాలి.

ప్రకృతిలోని నియమబద్ధతే పరిణామక్రమంలో మానవుడిలో హేతుత్వంగా భాసిస్తున్నది. అందువల్ల మనుషులందరూ అవశ్యంగా హేతువాదులవుతున్నారు. ఆలోచన అనేది హేతుబద్ధంగా తప్ప చేయడానికి వీలులేదు. కాబట్టి నిన్నటి మతానికీ-నేటి శాస్త్రానికీ పొత్తు కుదరడంలేదు. అంటే నిన్నటి జ్ఞానం మతం కాగా, నేటి జ్ఞానం శాస్త్రమవుతుంది.

నేటి మనిషి మతాన్ని వదలుకోలేకనూ, జిజ్ఞాసను నిరోధించలేకనూ జీవితంలో ద్వంద్వ వ్యక్తిత్వాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నాడు. అందువల్లనే సిద్ధాంతాలూ - ఆచరణా భిన్నమార్గాల్లో ప్రయాణం చేస్తున్నాయి. పాతను సమర్థించుకోడానికి కొత్తను ప్రయోగించే వ్యర్థ ప్రయత్నాలు ప్రవృత్తిగా మారాయి.

ఈనాడు హిందూ, క్రైస్తవ, ఇస్లాం మతాదులన్నీ మనిషిని వెనక్కు లాక్కెళుతున్నాయనీ, ఈ తిరోగమన ప్రమాదాన్ని నివారించడానికి ప్రజల్లో వీలయినంత ఎక్కువ హేతువాద చైతన్యం కలిగించవలసిన అవసరముందని 'ఆలోచించండి' అనే శీర్షికతో వెలువడిన 'హేతువాది' ప్రారంభ సంపాదకీయంలో తెలిపారు.

మనల్ని ఆలోచించకుండా నిరోధించేవన్నీ మతవిధానాలే. ఏ రంగంలోనైనా అభిప్రాయాలు వ్యవస్థీకరణ పొందితే, వాటిని తప్పించి ఆలోచించే స్వేచ్ఛను ఐచ్ఛికంగానే కోల్పోతాం. 'మనది' అనుకున్న దాన్ని సమర్థించుకోవడం కోసం 'మనదికాదు' అనుకున్న దాన్ని నిర్మూలించడంకోసం కావలసినన్ని ఎత్తుగడలు వేస్తాం. అందువల్ల భావాలను సైతం ఆస్తులుగా పరిగణించి వాటికి బానిసలమవుతాం. ఈ స్థితి పోవాలి. భావ స్వాతంత్ర్యమనేది అన్ని కాలాల్లోనూ, అందరికీ కావాలనే మౌలిక సూత్రాన్ని అందరూ అంగీకరించాలని కోరారు.

ఈనాడు దేశంలో బాబాలకు, యోగులకు కొదువలేదు. వారు చేసే గారడీలకు అంతులేదు. గాలిలో నుంచి విభూతి తీయడం, నోటిలో నుంచి లింగాలు తీయడం, నిప్పులమీద నడవడం, కాలే నూనెలో చేతులు ముంచడం వంటివన్నీ గారడీపనులే. అయినా బాబాలు వాటిని మహత్యాలుగా ప్రచారం చేసుకొంటున్నారు. అవి గారడీ ట్రిక్కులని చూపడానికే హేతువాదులు సైతం వాటిని ప్రదర్శించి వాటిలోని రహస్యాలను జనానికి వెల్లడిస్తున్నారు. మూఢ నమ్మకాలలో మునిగిపోయిన మత సమాజంలో మనమున్నాం. ఈ స్థాయిలో మూఢనమ్మకాలను భరించే దశలో వున్న మనమత సమాజాన్ని నిద్రలేపడం సులభం కాదు. అందువల్ల మహత్యాలుగా ప్రచారం పొందినవన్నీ గారడీ ట్రిక్కులని వారికి వివరించవలసిన అవసరం ఉంది. అంతమాత్రాన గారడీ ప్రదర్శనలే హేతువాదం కాదు. గారడీలను మహత్యాలుగా భావించేవారి చిత్తజ్ఞాన్యాన్ని వదల్చడానికి నిజమైన హేతువాద వైఖరిని వారికి వివరించాలని 'మహత్యాలు-గారడీలు' అనే విషయాన్ని వివరించే సందర్భంగా తెలిపారు.

విజ్ఞానశాస్త్రం నిత్యం వికసిస్తూ ఉంటుంది, మారుతుంటుంది. ఆ మార్పుకు అనుగుణంగా తత్వం మారుతూ ఉండాలి. ఆ తత్వమే జీవనతత్వం కావాలి. శాస్త్రం సాధించిపెట్టిన సాంకేతిక విజ్ఞాన ఫలితాలను అన్ని మత సమాజాలవారూ అనుభవిస్తున్నారు. కాని, ఆ శాస్త్రమే ప్రతిపాదిస్తున్న తాత్విక ఫలితాలను ఏ మతమూ, ఏ మత సమాజమూ ఆమోదించడంలేదు. అలా ఆమోదిస్తే ఆ మత సిద్ధాంతాలేరద్దు కావలసి వస్తుందని 'మతఛాందసాలు' అనే శీర్షిక క్రింద తెలిపారు.

ఈ సందర్భంగా మతఛాందసం గురించి ప్రఖ్యాత భారత శాస్త్రజ్ఞుడు సర్ సి.వి.రామన్ అన్న మాటలు అందరూ తప్పక గుర్తించుకోదగ్గవి.

'మనం శాస్త్రయుగంలో జీవిస్తున్నాం. విద్యుద్దీపాలు, మోటారుకార్లు, విమానాలు తయారుచేయడం ద్వారా విజ్ఞానశాస్త్రం మానవుడికి సేవ చేసిందని అందరూ అనుకుంటారు. అది పాక్షిక దృష్టి మాత్రమే. వాస్తవానికి గత రెండువందల యేళ్ల కాలంలో విజ్ఞానశాస్త్రం ప్రతిపాదించే జీవిత ధృక్పథాన్ని గుర్తించేవారు మృగ్యం. శాస్త్ర జ్ఞానం మనకు వినూత్న

ప్రపంచ దృక్పథాన్ని యిచ్చింది... శాస్త్రజ్ఞానాన్ని దైర్యంగా జీవితానికి సమన్వయం చేయడం మీదనే భారతదేశ భవిష్యత్తు ఆధారపడి ఉంది. దైనందిన జీవిత సమస్యలకు శాస్త్ర పద్ధతిని అన్వయించడం మానవుడు నేర్చుకొనే కొలది, ఆ మేరకు అతను పెరిగి ఉన్నత స్థితిని అందుకుంటాడు. ఛాందసత్వానికి, అజ్ఞానానికి, మూర్ఖత్వానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే కుక్కలు మొరిగితే మొరగనీ - అనివార్య శక్తితో, వైభవోపేతంగా భారతజాతి ముందుకు కదిలిపోతుంది'. ఈ మాటలను రామన్ 1932లో బొంబాయి విశ్వవిద్యాలయ కాన్వోకేషన్ ప్రసంగంలో అన్నారు.

కానీ ఆయన ఆశించింది జరగలేదు. పైగా దానికి పూర్తిగా విరుద్ధమైన పరిస్థితి నెలకొంది. మతపునరుద్ధరణ వాదం బలపడింది. మతాలన్నిటిలోనూ రివైవలిస్టు శక్తులు ఫండమెంటలిస్టు స్థాయికి దిగజారిపోయాయి. మన ధార్మిక చింతన వేదాలవద్దకు, బైబిలు వద్దకు, ఖురాన్ వద్దకు వెనక్కు తిరిగి తీసుకెళ్లడంలో కృతకృత్యమైనాయి. ఈ విషయాలను వెంకటాద్రిగారు 'మతఛాందసవాదం మొరుగుతోంది' అనే సంపాదకీయంలో పేర్కొన్నారు. భారతదేశంలో వర్ధిల్లుతున్న మతఛాందసత్వాన్ని చక్కగా విశ్లేషించి చూపారు.

'వేయిపడగల టెలివిజన్లు' చదివితే భారతదేశం ఏ దివగా ప్రయాణిస్తుందో స్పష్టంగా అర్థమవుతుంది. ప్రసిద్ధ సాహితీవేత్తగా పేరొందిన విశ్వనాథ సత్యనారాయణ స్వాతంత్ర్యానికి పూర్వం రాసిన నవలల్లో 'వేయిపడగలు' ఒకటి. దాన్ని పి.వి.నరసింహారావుగారు 'సహస్రఫణ్' అనే పేరుతో హిందీలోకి అనువాదం చేశారు. దాన్ని నాటకీకరించి ధారవాహికగా టెలివిజన్లో ప్రసారం చేసింది భారత ప్రభుత్వం. ఇంతకూ వేయిపడగల్లో ఏమున్నదో చూడండి.

'వర్ణాశ్రమాచార ధర్మాలను కాపాడడమే ఆ నవల మొత్తంలో పూసల్లో దారంలాగా సాగిన ఆదర్శం. 5 కులాలూ 5 కులాలుగా సాగవలసిందే, ఆవు, బర్రె, గొర్రె, మేక, ఎలుక ఒకే జాతికి ఎలా చెందవో అలానే బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్ర, పంచమ వర్ణాలవారు ఒకే జాతికి చెందరు. ఎవరిజాతి వారిదే. పై కులంవాడు క్రిందికులాల ఆడపడుచుల్ని పెళ్లిచేసుకొని అనుభవించవచ్చు. కానీ వారి చేతి వంటకాలు తినరాదు. పంచములు అస్పృశ్యులుగా ఉండవలసిందే తప్ప వారిని దేవాలయాలలోకి అనుమతించరాదు. ఎవరి కులవృత్తి వారు చేసుకోవాలి. స్త్రీ, శూద్రులకు చదువు అవసరంలేదు.

బాల్యవివాహాలు చేయాలి. బహుభార్యత్వం కావాలి. వితంతు వివాహాలు నేయరాదు. వేశ్యావృత్తి కొనసాగాలి. బోగం మేళాలు అవసరం. కార్లు, రైళ్లు, రోడ్లు వద్దు... విద్యుచ్ఛక్తివద్దు... హైస్కూళ్లు, కాలేజీలు వద్దు.... ఇంగ్లీషువైద్యం వద్దు, పంచాయితీలువద్దు, నీటి కుళాయిలు వద్దు. పైన దేవుడు, క్రిందరాజు, బ్రాహ్మడు, మధ్యదళారిగా గణాచారి. ఈ నాల్గు

స్తంభాలుంటే చాలు. తద్దినాలు, మాసికాలు, పురాణాలు, వీధి భాగోతాలు, తోలుబొమ్మలాటలు, వ్రతాలు, పూజలు వగైరాలను సమర్థిస్తూ వాటికి శాస్త్రీయమై ఆర్ఘ్యమెంటు పెడుతూ వందలాది పేజీలు పరుగెత్తిన వెత్రిపడగలే 'వేయిపడగల'ని వాటి గుట్టుబయటపెట్టారు వెంకటాద్రిగారు. (పుట-64).

చరిత్రలో మతయుద్ధాలకు కొడువలేదు. జయించిన మతాలవారు ఓడిన వారిని బానిసలుగా చేసుకొన్నారు. వారి ఆస్తులను కొల్లగొట్టారు. స్త్రీలను చెరబట్టారు. ఈ దేశాన్ని ఆక్రమించిన విదేశీయులు హిందూ మతచిహ్నాలైన దేవాలయాలను ధ్వంసం చేశారు. ఇక్కడి ప్రజలను తమమతంలోకి బలవంతంగా మార్చుకున్నారు. ఉన్నతవర్గాలు, పాలకవర్గాలు సామాన్యులను పశువులకంటే హీనంగా పరిగణించడం హిందూ మతంలోని ప్రత్యేకతగా నిలిచింది. అందుకే క్రింది వర్గాలవారు కొందరు ఇస్లాం, క్రైస్తవమతాలను స్వీకరించారు.

ఈనాడు హిందూ పాలకులు ఇతర మతాలపై ఆధిపత్యాన్ని చెలాయిస్తున్నారు. అందులో భాగంగానే ఇప్పుడు కొన్ని మసీదులున్న ప్రదేశాలు పూర్వం హిందూ దేవాలయాలున్న ప్రదేశాలనే వాదనతో వాటిని కూల్చడానికి ప్రణాళికలు రచిస్తున్నారు. బాబ్రీమసీదును కూల్చడం అందులో భాగమే.

ఇప్పుడు హిందూ దేవాలయాలున్న కొన్ని ప్రదేశాలు పూర్వకాలంలో బౌద్ధారామాలు, స్థూపాలున్న ప్రదేశాలనేది నిర్వివాదం. ఐనప్పుడు ఆ దేవాలయాలను కూడా పడగొట్టవలసిందేనా? ఈ రకమైన వాదనలు వారి మతదురహంకారానికి నిదర్శనంగా నిలుస్తాయే తప్ప వాస్తవాన్ని ప్రతిబింబించవు. విద్వేషాలను, వైషమ్యాలను పెంచుతాయే తప్ప సహజీవనానికి సహకరించవు. కావున ఈ దేశంలోని మైనారిటీ మతాలవారు విదేశీధనంతో మత ప్రచారాన్ని ఉధృతం చేయడంవల్ల సమస్యలు తీరవు, రక్షణ లభించదు. మతస్థులుగా కంటే మనుషులుగానే వారికి రక్షణకావాలి. హిందువులతోపాటు అందరికీ రక్షణ కల్పించి అందరినీ అభ్యుదయమార్గాన నడిపించగలిగేది సెక్యులరిజమే. ఈ అంశాలను రివైవలిస్టు ప్రమాదంలో పేర్కొనడం జరిగింది.

భారత సమాజగమనం వెనక్కు నడపడం ప్రారంభించిన గుప్తుల పాలనను (క్రీ.శ. 4,5 శతాబ్దాలు) స్వర్ణయుగంగా వర్ణించని చరిత్ర గ్రంథం అరుదు. నిజానికది అంధయుగమే. హిందూ మతంగా పిలువబడే బ్రాహ్మణ మతపునాదులు గుప్తులకాలంలోనే పడ్డాయి.

నాల్గువర్ణాలనూ తానే సృష్టించినట్లు భారత కృష్ణుడు చెప్పుకొన్నాడు. తపస్సు చేస్తున్న శంబుకుడు నాలుగోవర్ణం (శూద్రుడు) వాడైనందువల్ల హత్యచేశానని రామాయణరాముడు చెప్పుకొన్నాడు. అయితే వీరిద్దరూ హిందూ మతానికి ఆదర్శ

పురుషులయ్యారు.

వర్ణాదులతో సంబంధం లేకుండా మనుషులందరూ సమానమనీ, అందరూ జ్ఞానాన్ని ఆర్జించవచ్చుననీ చార్వాక బౌద్ధాదులు తేల్చిచెప్పాయి. చెప్పిన ప్రకారమే ఆచరించాయి. అయితే మనదిగా ఫోర్జర్ చేయబడ్డ హిందూ మతంలో మనుషులంతా సమానులనే భావన ఏనాడూలేదు. నూటికి 80 మందికి శూద్రులుగా ముద్రవేసి, జ్ఞానాన్ని ఆర్జించడానికి వారికి అర్హతలేదని శాసించింది హిందూమతం. దాన్నే హిందూ వారసత్వంగా భావించాలని ఆ 80 మందిని కూడా కలుపుకొని ప్రచారం చేసుకోడానికి దానికి సిగ్గు అడ్డురావడంలేదు.

మనుషుల్ని కులాలవారీగా విభజించి, వారిమధ్య కార్పణ్యాన్ని పెంచి, సమతాభావాన్ని విస్మరింపజేసిన నికృష్టతత్వాన్ని వారసత్వంగా మనం ఆమోదించలేము. కులాలుగా తప్ప హిందూ మతాన్ని గుర్తించడానికే వీలులేదు. కుల ప్రసక్తిలేని హిందూ మత గ్రంథమే లేదంటే అతిశయోక్తి కాదు. అల్ప సంఖ్యాక వర్గాలు అధిక సంఖ్యాకులమీద పెత్తనం చేయడానికి భావనియంతృత్వాన్ని పకడ్బందీగా తీర్చిదిద్దినదే హిందూమతం. మనుషుల మధ్య ఉచ్చనీచ తారతమ్యాలను సృజించే మతానికి నీతిని గురించి మాట్లాడే హక్కులేదు. అది భారతీయులందరి వారసత్వమని చెప్పుకోవడం సిగ్గుచేటని తెలిపారు.

సైన్సు కొన్ని విషయాలను మాత్రమే ధృవీకరిస్తుందనీ, సైన్సుకు అందని వాస్తవాలు కూడా ఉన్నాయనీ, కాబట్టి సైన్సు చెప్పిన విషయాలను మాత్రమే వాస్తవాలుగా గుర్తించాలన్న వాదన సరైనదికాదనీ, అందువల్లమతం అవాస్తవమైందని నిర్ధారించజాలమనీ, శాస్త్రవిజ్ఞానం నిజాయితీని, అధికారాన్ని ఆమోదించినట్లే మతాచార్యుల నిజాయితీని, అధికారాన్ని కూడా ప్రశ్నించకుండా ఆమోదించాలని వాకాటి పాండురంగారావు వంటివారు ప్రచారం చేయడం జరిగింది. సైన్సును కించపరుస్తూ, మతాన్ని ఉద్ధరించాలనే ప్రమాదకరమైన రివైవలిస్టు వక్రీకరణ ధోరణికి ఇది ప్రతీకగా నిలుస్తుంది.

వేదాదులకు పరస్పర విరుద్ధమైన భాష్యాలు వ్రాసుకున్నారు. ఆ సౌలభ్యం వల్లనే వేదవాదులు ఏది కావాలన్నా వేదాల నుంచి పట్టుకు వస్తారు. వాకాటి పాండురంగారావుగారు కూడా 195 కోట్ల ఏండ్లనాడు సృష్టి ప్రారంభమైందనే కొత్తవార్తను వేదాల నుండి పట్టుకొచ్చారు. అంతకు ముందు ఈ వార్తను ఎవ్వరూ కనిపెట్టినట్లులేదు. భాగవతం సృష్టికి ఆదిలేదని చెపుతుందనే వాకాటివారు ఇపుడు వేదాల ప్రకారం 195 కోట్లనాడు సృష్టి ప్రారంభమైనదంటున్నారు. ఇందులో ఏది కరెక్టు?

‘భూమ్యాకాశాలు రెండూ రెండు సగాలనీ (రుగ్వేదం 2-24-15), అవి గిన్నెల్లా ఒకదానిపై ఒకటి బోర్లించబడి ఉన్నాయనీ (రు-10-89-4), భూమికి నాలుగు మూలలూ (రు. 10-58-3), ఎనిమిది కొమ్మలూ (రు. 1-35-8) - ఉన్నవనీ చెప్పిన రుగ్వేదమూ : భూమిమీద సముద్రం దాదాపు 14 కోట్ల చ.మైళ్లు కాగా దీనిలో 64 వేల కోట్ల చ.మైళ్ల

తాబేలూ, అంతే వైశాల్యంకల చేప మునిగాయని చెప్పిన భాగవతమూ (8-202,718) సృష్టి గురించి ప్రేలిన అవాకుల్ని శాస్త్ర ప్రమాణాలతో పోల్చడం ఎంత హాస్యాస్పదం' అని ఖండించారు వెంకటాద్రిగారు'-మతం-శాస్త్రం' అనే సంపాదకీయంలో (పుట. 89).

వాకాటివారు ఐన్స్టీన్ సైతం భగవంతుడిని, సృష్టి నిర్మాణాన్ని విశ్వసిస్తున్నట్లు ప్రకటించారనడాన్ని వెంకటాద్రి తీవ్రంగా ఖండించారు. ఐన్స్టీన్ భౌతికవాస్తవికవాది. ఆయన దృష్టిలో రక్షకుడు, భక్షకుడు అయిన దేవుడు లేడు. దేవుడికి మన సంకల్పం లాంటి సంకల్పంలేదు. మనం మరనించినా మిగిలి ఉంటుందనే ఆత్మ లేదు. ప్రకృతి ఉంది. అందులో హేతుత్వం ఉంది. దాని ఆద్భుత నిర్మాణాన్ని మనిషి గ్రహించగల్గుతున్నాడనే దానితో ఆయన సంతృప్తిచెందాడని తెలిపారు. ఐన్స్టీన్ రచించిన 'ఐడియాస్ అండ్ ఒపీనియన్స్' అనే గ్రంథం నుంచి పై భావాలను తెలిపే కొటేషన్లను ఉదహరించారు.

వేలాది సంవత్సరాలుగా మతం మానవ మనస్తత్వంమీద, ప్రవర్తన మీద తన ఆధిపత్యాన్ని చలాయిస్తూనే ఉంది. ఆనాటి నుండి ఈనాటివరకు కూడా మతాధిపత్యం నుంచి మానవ మస్తిష్కం విడుదల కాలేకపోయింది. మతానికి రాజకీయం కూడా తోడవడంతో అది మరింతగా బలపడింది. ఇక దాని ఆధిపత్యానికి అంతులేకుండా పోయింది. మానవుడి పరాధీనతాభావం, వైమనస్యతమాత్రం నేటికీ తొలగలేదు. చివరికి శాస్త్రవిజ్ఞానాన్ని కూడా మానసికదాస్యాన్ని పోషించే సాధనంగా వాడుకొనే దౌర్భాగ్య దశలోకి మతం మనిషిని దిగజార్చింది. హేతువాదం తప్ప ఈ పరిస్థితిని మార్చడానికి మరోసాధనం లేదు. ఒకరికోసం మరొకరు ఆలోచించిపెట్టడం అనేది మతాల విధానం. అందరూ ఎవరికి వారే ఆలోచించుకొని నిర్ణయాలకు రావడం హేతువాద విధానం. అదే పరాధీన మనస్తత్వానికి విరుగుడుగా పనిచేస్తుందని చక్కగా విశ్లేషించారు.

ప్రతిమతమూ అంతకుముందటి మతభావాలకు భిన్నంగా చెప్పిందే. అందుకు సాక్ష్యాలు అన్ని మత గ్రంథాలలోను కనిపిస్తాయి. కొత్తమతం కావాలన్న స్వాతంత్ర్యాన్ని పాతమతం అనుమతించలేదు. అందువల్లనే చరిత్రలో మతాలమధ్య యుద్ధాలు జరిగినట్లు తెలుస్తోంది.

అభిప్రాయ స్వాతంత్ర్యమంటే భిన్నాభిప్రాయ స్వాతంత్ర్యమని కూడా అర్థం. ఒక అభిప్రాయం ఎందుకు నచ్చలేదో విమర్శించడమూ, మరో అభిప్రాయం ఎందుకు నచ్చిందో వివరించడమూ అభిప్రాయ స్వాతంత్ర్యంలో ముఖ్యాంశాలు. కాబట్టి మత స్వాతంత్ర్యమంటే ఎవరి ఇష్టం వచ్చిన అభిప్రాయాలు వారు అనుసరించడమనే అర్థం కాని, ఏదో ఒక మతాన్నే అందరూ అనుసరించాలని అర్థం కాదు. మత స్వాతంత్ర్యం మతరాహిత్యానికి కూడా అడ్డుకాకూడదు. మతాలకు భిన్నమైన అభిప్రాయాలకు-విమర్శకు-స్వాతంత్ర్యం ఉండరాదనడం మతస్థుల ద్వంద్వ నీతికీ, ద్వంద్వ ప్రమాణాలకూ తార్కాణం.

ఆనాడు ఏసుక్రీస్తు మతస్వాతంత్ర్యం కోసమే మత నియంతృత్వానికి బలి అయ్యాడు. ఈ విషయాన్ని గొప్పగా ప్రచారం చేసే క్రైస్తవ మతాధిపతులు విజ్ఞానశాస్త్రాలకు విమర్శనా స్వాతంత్ర్యాన్ని నిరాకరించడమేగాక, వారిని అనేక విధాలుగా హింసించి వధించారు. తన సమకాలీన మతాన్ని విమర్శించినందుకే మహమ్మదుకు తన స్వస్థలంలో నిలువనీడ లేకపోయింది. మక్కానుంచి రహస్యంగా మదీనాకు పారిపోయి 10 సంవత్సరాల ప్రవాసం తర్వాత అనుయాయులతో కలిసి మక్కాపై దండయాత్ర చేసి పాత మతస్థులను బలంతో తొంగదీసుకున్నాడు.

క్రీస్తు చచ్చి ప్రవక్త అయితే, మహమ్మదు జనాన్ని చంపి ప్రవక్త అయ్యాడు. ఇద్దరూ తమ సమకాలీన మతాలను విమర్శించినవారే. నాటి మతస్థులు వారిద్దరినీ వ్యతిరేకించినవారే. అనంతరం వారి ఇద్దరి సిద్ధాంతాల అనుయాయులూ ఇతరుల విమర్శనా స్వాతంత్ర్యాన్ని విరోధించినవారే. ఏమత స్వాతంత్ర్యాన్ని తాము అనుభవించాలనుకుంటారో, ఆ స్వాతంత్ర్యాన్ని ఇతరులకు నిరాకరించడం మతలక్షణమని 'మతఅసహన యుగంలోకి మరోసారి' అనే సంపాదకీయంలో వెంకటాద్రిగారు వెల్లడించారు.

సత్యాసత్య వివేచనకు మతం చాలాదూరం అనడానికి ఎన్ని సంఘటనలనైనా ఉదాహరించుకోవచ్చు.

భూమి చుట్టూ సూర్యుడు తిరుగుతున్నాడనే బైబిలు సిద్ధాంతం తప్పనీ, సూర్యుడిచుట్టూ భూమి తిరుగుతుందనీ తొలిసారిగా స్పష్టంగా ఋజువుచేసినవాడు కోపర్నికస్. అతడిని బైబిలు నుతగురువులు నానా యాతనలుపెట్టారు. ఆ సిద్ధాంతాన్ని సమర్థించి, పెంపొందించిన గెలీలియోను పరమదుర్మార్గులుగా బాధించారు. దాన్ని ప్రచారం చేసినందుకు బ్రూనోను సజీవంగా తగలబెట్టారు. ఆ సూర్యకేంద్ర సిద్ధాంతాన్ని బలపరిచిన శాస్త్రగ్రంథాలన్నిటినీ నిషేధించారు. ఇవన్నీ బైబిలు మతాధికారుల చేష్టలే. చివరికి భూమి సూర్యుడి చుట్టూ తిరుగుతున్న విషయం సత్యమేనని 1820 ఆగస్టు 16వ తేదీన రోమన్ చర్చి డిక్రీ ఇచ్చింది. ఇలాంటి ఉదంతాలను మతగ్రంథాలలో ఎన్నైనా చూపవచ్చు.

ఈ సందర్భంగా చాప్మన్ కోహెన్ చెప్పిన మాటలు అక్షరసత్యాలు. 'మనకు' తెలిసిన అనేక అబద్ధాల్లో ఒకప్పుడు అధిక సంఖ్యాకుల మద్దతులేనిది ఒక్కటిలేదు. అలానే మనకు తెలిసిన సత్యాల్లో ఒకప్పుడు అత్యల్ప సంఖ్యాకుల మద్దతుతప్ప పొందగలిగింది ఒక్కటిలేదు. అభిప్రాయాల విషయంలో మెజారిటీ, మైనారిటీల ప్రశ్న రారాదు. సత్యం స్వతః ప్రమాణమేకాని, గుంపుబలం దానికి ప్రమాణం కారాదు. అధిక సంఖ్యాకులు ఇలానో, అలానో ఆలోచిస్తున్నారనడం అసందర్భం; చాలా వరకు అసత్యం కూడా. ఎందుకంటే అధిక సంఖ్యాకులు ఆలోచించరు; కేవలం వంతపాడతారు' అన్నాడు.

- ఇంకా వుంది

హేతువాద మానవవాద ఉద్యమ మహాసభలు

భారత హేతువాద సంఘ 83వ వార్షిక మహాసభ మరియు ఆంధ్రప్రదేశ్ హేతువాద సంఘ 18వ ద్వైవార్షిక మహాసభలు 14, 15 జూన్ 2014 తేదీలలో రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ సెంటర్, ఇంకొల్లులో భారత హేతువాద సంఘ చైర్మన్, హేతువాది ఎడిటర్, హేమాప్రచురణల వ్యవస్థాపకులు రావిపూడి వెంకటాద్రి పర్యవేక్షణలో జరుగుతున్నాయి.

భారత హేతువాద సంఘ పూర్వ ప్రధాన కార్యదర్శి, ఆంధ్రప్రదేశ్ హేతువాద సంఘాన్ని 1979లో ఆవిర్భవింపచేసిన అత్తలూరి సూర్యనారాయణ ముఖ్య అతిథిగా హాజరవుతున్నారు. భారత రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ అసోసియేషన్ ప్రధాన కార్యదర్శి భాస్కర్ సూర్, కలకత్తా ఈ మహాసభలను ప్రారంభిస్తున్నారు. 1931లో బొంబాయిలో ఆవిర్భవించి, 1949లో మద్రాసులో పునరుద్ధరింపబడిన భారత హేతువాద సంఘం రావిపూడి వెంకటాద్రి మార్గదర్శకత్వాన హేతువాద మానవవాద ఉద్యమ దిక్సూచిగా మారింది. 1979లో ఏలూరు ప్రథమ మహాసభలతో రావిపూడి వ్యవస్థాపక అధ్యక్షులుగా ఆవిర్భవించిన ఆంధ్రప్రదేశ్ హేతువాద సంఘం బాల్యరిష్టాలు దాటుకుంటూ, ఒడిదొడుకులు ఎదుర్కొంటూ ముందుకు సాగి ఈనాడు 18వ ద్వైవార్షిక మహాసభలను జరుపుకుంటున్నది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ హేతువాద సంఘ లక్ష్యాలను పరిపూర్ణం చేయడానికి 1982 సెప్టెంబరు సంచికతో ప్రారంభమైన 'హేతువాది' రావిపూడి సంపాదకత్వాన లక్ష్యశుద్ధితో ఈనాడు మీముందుకువస్తున్నది. "హేతువాది" హేతువాద మానవవాద ఉద్యమ కార్యకర్తలకు సైద్ధాంతిక మార్గదర్శనం చేయడంలో పలు విజయాలను సాధించింది. హేతువాద మానవవాద ఉద్యమసాహిత్య కీలక పాత్రను గుర్తించిన రావిపూడి 1993లో హేమా ప్రచురణలు ప్రారంభించి 100కుపైగా ఉత్తమ ఉద్యమ గ్రంథాలను ప్రచురించారు. రావిపూడి స్ఫూర్తితో 1991లో ఇంకొల్లులో ఆవిర్భవించిన రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ సెంటర్ హేతువాద మానవవాద ఉద్యమ కేంద్రంగా 23 వార్షికోత్సవాలను పూర్తిచేసుకున్నది. జాతీయ ఉద్యమ కేంద్రమైనది.

"హేతువాది" మాసపత్రిక పర్యవేక్షణలో వందలాది రచయితలు తమ రచనలు ప్రారంభించి ఉద్యమ సాహిత్యాన్ని సృష్టిస్తున్నారు. 'హేతువాది' రచయితల వ్యాసాలతో హేతువాది వ్యాసవాణి పేరుతో 50దాక గ్రంథ ప్రచురణలను హేమా పబ్లికేషన్స్ చేపట్టింది. 70కి పైగా ప్రచురించబడిన రావిపూడి వెంకటాద్రి రచనలను రావిపూడి రచనలు సంపుటాలు 23దాకా హేమా పబ్లికేషన్స్ ప్రచురించింది.

“హేతువాది” పత్రిక ప్రచురణ, పంపిణీ, నిర్వహణ బాధ్యతలను, హేమా పబ్లికేషన్స్ ప్రచురణలను రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ సెంటర్, ఇంకొల్లు మిత్రులు చేపట్టి రావిపూడికి సహకరిస్తూ గత 13 సంవత్సరాలుగా విజయవంతంగా ముందుకు సాగుతున్నారు. నిర్విరామ కృషితో సెంటర్ కార్యకర్తలు రచయితలుగా, వక్తలుగా, ఉద్యమ కార్యక్రమాల నిర్వాహకులుగా ఎదిగారు.

వేల సంవత్సరాలనాడు మత గ్రంథాలతో ఆవిర్భవించిన ప్రపంచ వ్యాపితమతాలు మత ఘండమెంటలిస్టు మార్గాన పయనిస్తూ మానవ స్వేచ్ఛ, చొరవలను ఆటంకపరచ చూస్తున్నాయి. గ్రీకుల విస్తృత కృషితో ఆవిర్భవించిన విజ్ఞానం అరబ్బుల పోషకత్వాన ఎదిగి యూరప్ చేరి పునర్వికాసాన్ని సాధించింది. యూరప్ లో పునర్వికాసం పొందిన గ్రీకు, అరబ్బుల విజ్ఞానం నేడు ఆధునిక విజ్ఞానంగా ఎదిగి శాస్త్రసాంకేతిక సమాజాన్ని సృష్టించింది. ఆధునిక సాంకేతిక ఫలితాలు ప్రజలకు అందినంత వేగంతో తాత్విక ఫలితాలు చేరనందువల్ల ఈనాటి సామాజిక, రాజకీయ సంక్షోభాలు పెరిగాయి. రాజకీయాలు మతాల్లోకి, మతాలు రాజకీయాల్లోకి దూరి సంక్షోభాన్ని రెట్టింపుచేస్తున్నాయి. సామాజిక అసమానతలు మత, జాతి, వర్గ, కులనామాలతో పెరిగి సామాజిక అవ్యవస్థతకు దారిచూపుతున్నాయి. ప్రాచీన కాలంలో కుటుంబపోషణ నైతికంగా ప్రారంభమై నేడు అవినీతి మార్గాన వెర్రితలలు వేస్తున్నది. అంతర్మానవ సంబంధాలు పరస్పర సహకార సామాజిక సంబంధాలుగా ఎదగడాన్ని కుటుంబ వ్యవస్థ బీటలుకొడుతున్నది. స్వతంత్ర ఆలోచన, హేతుబద్ధ నిర్ణయాత్మకత కరువైనందువల్ల అన్ని స్థాయిల్లో కుటుంబ, సామాజిక, రాజకీయ, ఆర్థిక నియంతృత్వాలు కొనసాగుతున్నాయి. మతభావజాల పిలకలుగా పెరిగిన వాస్తు, జ్యోతిషం, యోగంలాంటి రుగ్మతలు మానవ జీవితాన్ని అస్తవ్యస్తం చేస్తున్నాయి. మనిషిని అమానుష స్థాయికి దిగజార్చుతున్నాయి.

సామాజిక సంక్షోభాల పరిష్కారం కొరకు ఆవిర్భవించిన రాజకీయ, ఆర్థిక, సామాజిక సంస్థలు సైద్ధాంతిక హేతుబద్ధత కొరవడినందువల్ల సంక్షోభాలకు పరిష్కారం చూపలేకపోతున్నాయి.

ఈ నేపథ్యంలో హేతువాద మానవవాదులు మతఛాందస విధానాలను ఒకవైపు వ్యతిరేకిస్తూ, మరొకవైపు ఆధునిక వైజ్ఞానిక తాత్విక ప్రచారంలో రెండంచుల చురకత్తుల్లాగా మారి నిరంతరాయ కృషి జరుపవలసివుంది.

ఈనాడు మనం జరుపుకుంటున్న భారత హేతువాద సంఘ 83వ వార్షిక మహాసభ, ఆంధ్రప్రదేశ్ హేతువాద సంఘ 18వ ద్వైవార్షిక మహాసభలను విజయవంతం చేసుకొని కర్తవ్య నిర్వహణలో ముందుకు పయనించవలసివుంది. హేతువాద మానవవాద

ఉద్యమకారులు, సానుభూతిపరులు 'హేతువాది' పాఠకులు, ప్రకటనకర్తలు ఉద్యమ మహాసభలు విజయవంతానికి సహాయసహకడాలను అందించవలసినదిగా మనవి చేసుకుంటున్నాం.

విరాళాలు, ప్రకటనలు పంపవలసిన చిరునామాలు

1. మేడూరి సత్యనారాయణ, ఇంకొల్లు - 523 167, ప్రకాశం జిల్లా.

HETUVADI, Account No. 52177300267,

State Bank of Hyderabad, Inkollu.

IFSC No. SBHY0020367

2. గుమ్మా వీరన్న, డోర్ నెం. 5-4-1413, శారదానగర్,

వనస్థలిపురం, హైదరాబాద్-70.

సెల్ నెం. 98666 81927. Andhra Bank A/C No. 020510011057817,

సుల్తాన్బజార్, హైదరాబాద్.

మహాసభల జమాఖర్చులు 'హేతువాది'లో ప్రచురించబడుతాయి.

మహాసభల సందర్భంలో 'హేతువాది' ప్రత్యేకసంచిక ప్రకటన రేట్లు

వెనుక కవరుపేజి

రూ. 10,000/-లు

లోపలి కవరుపేజి

రూ. 7500/-లు

లోపలి పేజీ

రూ. 6,000/-లు

లోపలి అరపేజి

రూ. 3,000/-లు

వివరాలకు : మేడూరి సత్యనారాయణ, ఇంకొల్లు - 523 167, ప్రకాశంజిల్లా.

సెల్ : 98499 35117 Email : hetuvadi1982@gmail.com

ఇట్లు,

కుర్రా హనుమంతరావు,

గుమ్మా వీరన్న,

అధ్యక్షులు,

అధ్యక్షులు,

మేడూరి సత్యనారాయణ,

ఊట్ల రంగనాయకులు

ప్రధాన కార్యదర్శి,

ప్రధాన కార్యదర్శి,

భారత హేతువాద సంఘం

ఆంధ్రప్రదేశ్ హేతువాద సంఘం

ఆహ్వానం

**భారత హేతువాద సంఘ 83వ వార్షిక మహాసభ
ఆంధ్రప్రదేశ్ హేతువాద సంఘ 18వ ద్వైవార్షిక మహాసభలు**

తేదీలు : 14, 15 జూన్ 2014 శని, ఆదివారాలు

వేదిక : రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ సెంటర్, పర్చూరు రోడ్, ఇంకొల్లు.

కార్యక్రమాలు

హేతువాద మానవవాద అధ్యయన తరగతులు

పర్యవేక్షణ: రావిపూడి వెంకటాద్రి, చైర్మన్, భారత హేతువాద సంఘం

జ. 14-06-2014 శనివారం

ఉదయం 10.00 గం||లకు

సభాధ్యక్షులు : కుర్రా హనుమంతరావు, అధ్యక్షులు, R.A.I.

ప్రారంభకులు : భాస్కర్ సూర్, కలకత్తా

ప్రధాన కార్యదర్శి, ఇండియన్ రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ అసోసియేషన్

అంశం-(1) : **మీతి ఛాందసం - హేతువాదం**

వక్తలు : ఊట్ల రంగనాయకులు

ప్రధానకార్యదర్శి, ఆంధ్రప్రదేశ్ హేతువాద సంఘం

షేక్ బాబు, ట్రెజరర్, భారత హేతువాద సంఘం

నార్సే వెంకట సుబ్బయ్య, సహాయకార్యదర్శి, R.A.I.

Srinipattathanam, General Secretary, Bys, Kerala

అంశం-(2) : **వాగ్మీ, జ్యోతిషం, యోగం**

వక్తలు : **మేడూరి సత్యనారాయణ,**

ప్రధానకార్యదర్శి, భారత హేతువాద సంఘం

ఆలూరు ప్రభుల చంద్ర,

సహాయ సంపాదకులు, హేతువాది

Abdulla Meppayur, President, Bys, Kerala

సన్మాన గ్రహీత : **అత్తలూరి సూర్యనారాయణ,**

పూర్వ ప్రధానకార్యదర్శి, భారత హేతువాద సంఘం

సన్మానకర్త : **రావిపూడి వెంకటాద్రి**

గ్రంథావిష్కరణ : **రావిపూడి రచనల సంపుటాల సమీక్ష**

రచన : గుమ్మా వీరన్న, అధ్యక్షులు, A.P.R.A.

భోజన విరామం

మ|| 1.00 నుండి 2.00 గం||ల వరకు

మధ్యాహ్నం 2.00 గం||లకు

42

సభాధ్యక్షులు : గుమ్మా వీరన్న

అధ్యక్షులు, ఆంధ్రప్రదేశ్ హేతువాద సంఘం

అంశం-(3) : "భౌతిక వాస్తవికవాదం - విశ్వే అవగాహన"

వక్తలు : కలి హరిబాబు,

ప్రధానకార్యదర్శి, రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ సెంటర్

P. Raghavan, Scientist, Kerala

అంశం-(4) : వ్యవస్థీకృత మేతీం - వైజ్ఞానిక దృక్పథం

వక్తలు : మేడూరి సత్యనారాయణ,

ఆలూరు ప్రభుల్ల చంద్ర

అంశం-(5) : హేతువాద మోగేవేవాద ఉద్యమం

వక్త : రావిపూడి వెంకటాద్రి

బి. 15-06-2014 ఆదివారం

ఉదయం 10.00 గం||లకు

సభాధ్యక్షులు : కలి హరిబాబు

అంశం-(6) : హేతువాద ఆలోచన - మానవవాద మార్గం

వక్తలు : కుర్రా హనుమంతరావు,
గుమ్మా వీరన్న

పూర్వ అధ్యక్షులు, ఆం||ప్ర|| హేతువాద సంఘం

అంశం-(7) : విఫలమవుతున్న రాజకీయాలు - ప్రజాస్వామ్యం

వక్తలు : చుంచు శేషయ్య,

పూర్వ అధ్యక్షులు, ఆం||ప్ర|| హేతువాద సంఘం

ఈశ్వర్, కన్వీనర్, సొసైటీ ఫర్ డెమోక్రటిక్ రైట్స్

Kanan Siva Ram, Treasurer, Bys, Kerala

గ్రంథావిష్కరణ-2: 'హేతువాది వ్యాసవాణి'
'రామాయణంలో లుకలుకలు'

రచన : జాస్తి రామస్వామి

గ్రంథావిష్కరణ-3: 'హేతువాది వ్యాసవాణి'
'హేతుబద్ధ ఆలోచన'

రచన : రావిపూడి వెంకటాద్రి

భోజన విరామం

మ|| 1.00 నుండి 2.00 గం||ల వరకు

మధ్యాహ్నం 2.00 గం||లకు

భారత హేతువాద సంఘం 83వ వార్షిక మహాసభ

సభాధ్యక్షులు : కుర్రా హనుమంతరావు
 వక్తలు : మేడూరి సత్యనారాయణ
 షేక్ బాబు
 నార్సే వెంకట సుబ్బయ్య
 గుమ్మా వీరన్న
 చుంచు శేషయ్య
 Srinipattathanam, Kerala
 Abdulla Meppayur, Kerala
 రావిపూడి వెంకటాద్రి

సాయంత్రం 4.00 గం||లకు

ఆంధ్రప్రదేశ్ హేతువాద సంఘం 18వ ద్వైవార్షిక మహాసభ

సభాధ్యక్షులు : గుమ్మా వీరన్న
 వక్తలు : ఊట్ల రంగనాయకులు
 కలి హరిబాబు
 కుర్రా హనుమంతరావు
 షేక్ దరియావలి
 తుమ్మా భాస్కర్
 సంకతాల రామయ్య
 ఆలూరు ప్రభుల్ల చంద్ర

సాయంత్రం 5.00 గం||లకు

భారత హేతువాద సంఘం నూతన కార్యవర్గం ఎన్నిక
ఆంధ్రప్రదేశ్ హేతువాద సంఘం నూతన కార్యవర్గం ఎన్నిక

RAI & APRA ఉమ్మడి కార్యవర్గ సమావేశం - తీర్మానాలు

ప్రతినిధి రుసుం : రూ. 300/-లు

భోజన, బస వసతి ఉచితం

వివరాలకు: మేడూరి సత్యనారాయణ, Cell : 98499 35117

ఇట్లు

కుర్రా హనుమంతరావు,

గుమ్మా వీరన్న,

అధ్యక్షులు

అధ్యక్షులు

మేడూరి సత్యనారాయణ,

ఊట్ల రంగనాయకులు

ప్రధాన కార్యదర్శి

ప్రధాన కార్యదర్శి

భారత హేతువాద సంఘం

ఆంధ్రప్రదేశ్ హేతువాద సంఘం

RATIONALIST ASSOCIATION OF INDIA

RAI is organised to carry out and fulfill the following Aims and Objects.

- a) To Promote the spread of Rationalism and Humanism in all essentials of life.
- b) To uphold human values derived from Rationalist and Humanist approach to life.
- c) To adopt Rationalism as a methodology which applies reason to modern scientific and other disciplines of knowledge to arrive at the life-stance of Humanism.
- d) To uphold Humanism as a life-stance that treats man as responsible for all his acts and holds that man is the maker of his own destiny.
- e) To convert people to Rationalism and Humanism by persuasion and conviction and not by force or, undemocratic authoritarian means.
- f) To enlighten humankind to exercise their freedom in all walks of life, transcending race, nation, caste, class and sex or any other denomination.
- g) To aim at Humanocracy not as a governmental term, but as a social term and idea which strives for overall enlightenment in the people as human beings.
- h) To encourage scientific out-look, to spread the philosophical consequences of modern science, and to promote the spirit of New Renaissance.
- i) To maintain Secularist, Nontheist, Physical Realist and non-sectarian stand and reject religious, obscurantist, fundamentalist, communalist and supernatural points of view.
- K) To keep alive the already existing full membership of this Association in the international Humanist and Ethical Union and also its founder membership in the Indian Humanist Coordination Committee.
- l) To help formation of a network of Rationalist Associations all over India, i.e., States, Union Territories, Districts, Cities, Towns and Villages etc.,
- m) To publish periodicals, books, booklets and other literature for realisation of the Aims and Objects of the Association.
- n) To organise meetings, symposia, seminars, study camps, training classes, lectures, conferences, conventions etc., for the promotion of the Aims and Objects of the Association.
- o) To acquire, own, hold and dispose off properties
- p) To accept, bequests and donations from India and Abroad for the benefit of the Association.
- q) To carry out any other objectives which are not inconsistent with the Aims and Objects of the Association.

Types of Membership

Patron Member Rs. 5000/-

Active Member Rs. 25/- p.a.

President :

R. VENKATADRI

Editor : Hetuvadi

Chirala - 523 157.

Ph : (08594) 233403

Cell : 9948923042

Life Member Rs. 2,500/-

Ordinary Member Rs. 10/- p.a.

Gen. Secretary :

M. SATYANARAYANA

INKOLLU - 523 167.

Prakasam Dist., (A.P)

Cell : 9849935117

రావిపూడి రచనల సంపుటాలు

సంపుటం పేరు	పేజీలు	వెల	బొండు
1. హేతువాదం	350	రు.150/-	-
2. హ్యూమనిజం	492	రు.200/-	-
3. నాస్తికత్వం	393	రు.150/-	రు.200/-
4. మార్క్సిజం	479	రు.150/-	రు.200/-
5. ఔనా; వేదంలో అన్నీ ఉన్నాయా?	196	రు.120/-	రు.150/-
6. విశ్వాన్వేషణ	246	రు.150/-	రు.200/-
7. జీవమంటే ఏమిటి?	203	రు.120/-	రు.150/-
8. మతజాడ్యాల మచ్చుతునకలు	277	రు.150/-	రు.200/-
9. ఆదిశంకరాచార్య : వ్యక్తిత్వం-తత్వం	172	రు.100/-	-
10. మనుధర్మాల కౌటిల్యం	250	-	రు.200/-
11. శాస్త్రం-అశాస్త్రం	227	రు.150/-	రు.200/-
12. హ్యూమనిస్టు సమీక్షలు	154	రు.120/-	రు.150/-
13. సమకాలీనాలు - సార్వకాలికాలు(1వ భాగం)	284	రు.150/-	రు.200/-
14. సమకాలీనాలు - సార్వకాలికాలు(2వ భాగం)	410	రు.200/-	రు.250/-
15. హేతువాది ప్రశ్నోత్తరాలు	236	రు.120/-	రు.150/-
16. హేతువాద హ్యూమనిస్టు అన్వయాలు - స్పందన - ప్రతిస్పందనలు - 1	252	రు.150/-	రు.200/-
17. హేతువాద హ్యూమనిస్టు అన్వయాలు - స్పందన - ప్రతిస్పందనలు - 2	252	రు.150/-	రు.200/-
18. ఎం.ఎన్.రాయ్ - భారత కమ్యూనిజం	600	రు.150/-	రు.200/-
19. స్వామినేని-త్రిపురనేని	356	రు.200/-	రు.250/-
20. నేనూ - నా రచనా వ్యాసంగం	156	రు.100/-	
21. అడుగుజాడలు	116	రు.100/-	రు.120/-
22. మనం ఏమి చేయాలి? కళ-శాస్త్రం-తత్వం-	214	రు.150/-	రు.200/-
23. వాస్తువు శాస్త్రమా? హేతువాదం	146	రు.100/-	
24. హేతువాద వ్యాసంగం - వ్యాసాలు-ఉపన్యాసాలు-1			
25. హేతువాద వ్యాసంగం - వ్యాసాలు-ఉపన్యాసాలు-2			
26. Rationalism : Reason and Unreason			

మరో ఏడెనిమిది హిందీ అనువాద సంపుటాలు మున్ముందు వెలువడతాయి.

హేమా పబ్లికేషన్స్, చీరాల - 523 155. సెల్ : 9989223042

రాడికల్ హ్యూమనిస్టు సెంటర్, ఇంకొల్లు, 523 167, ప్రకాశం జిల్లా.

Postal Concession Regd. No. PRAKASAM/19/2012-2014
Registered with the Registrar of News papers No. 4483/2/82

హేమా పబ్లికేషన్స్, చీరాల - 523 155.

రావిపూడి రచనలు	ఏది హ్యూమనిస్టు మార్గం ఏది కాదు	20/-
జీవమంటే ఏమిటి ?	రూ. 15/-	Life and Soul 10/-
భావ విప్లవం - వర్గ చైతన్యం	25/-	Rationalism 35/-
హేతువాదం - అజ్ఞేయవాదం	20/-	Why Rationalism 10/-
ఎం.ఎన్.రాయ్ దర్శనం	25/-	Reason & Unreason 50/-
బైబిలు గణాచారం	10/-	ఇతరుల రచనలు
బైబిలు సృష్టివాదం	15/-	యోగం భోగానికా, రోగానికా ? 30/-
కొమింటరీస్ లో ఎం.ఎన్.రాయ్	10/-	హ్యూమనిస్టు మేనిఫెస్టోలు 40/-
కార్యకారణత-నియతివాదం -		భారతదేశం - గోపూజ 40/-
మానవవాదం	40/-	రాడికల్ హ్యూమనిజం : సిద్ధాంతాచరణలు 10/-
కృవాదు-నియతివాదు-హేతువాదు	20/-	మతాలచిత్ర హింసలో చిన్నారులు 20/-
మనం ఏమిచేయాలి ?	40/-	The Rhythm of Cosmos 10/-
మనుధర్మశాస్త్రం మానవధర్మశాస్త్రమా ?	40/-	సాహసించండి, మారండి ! 30/-
ఇస్లాం-ఒక అంచనా	15/-	ఆకురాతి శతకం 20/-
ఐన్ స్టీన్-మతం-దైవం	20/-	హేతువాద గేయాలు 40/-
ఇవి కథలుకావు	25/-	The Humanist way 50/-
లయ-అవలయ	60/-	Evelyn Trent 100/-
మార్క్సిజం-హ్యూమనిజం	25/-	M.N.Roy 100/-
మనదేశంలో హర్షం విమానాలుండేవా ?	20/-	గీతా రహస్యం 40/-
మనుస్మృతి మైనస్ అశుద్ధం	75/-	మనదేశంలో పునర్వికాసం రాదా 60/-
నాస్తికులున్నారు జాగ్రత్త	15/-	బైబిలు ఏమంటున్నది 10/-
హేతువాదం - నైతిక విప్లవం	20/-	విద్యాలయాలు-విజ్ఞానశాస్త్రబోధన 10/-
నాగండ్ల గ్రామచరిత్ర	40/-	గీతా దర్శనం 50/-
హేతుత్వం - మతతత్వం	10/-	మతంపై రావిపూడి రచనల ఒరవడి 50/-
కళ-శాస్త్రం-తత్వం-హేతువాదం	20/-	హేతువాద మానవవాద ఉద్యమాలు :
రినైజాన్స్	10/-	రావిపూడి వెంకటాద్రి 150/-

పుస్తకాలు లభించు చోటు : ఫోన్ : 98499 35117

రాడికల్ హ్యూమనిస్ట్ సెంటర్, ఇంకొల్లు - 523 167, ప్రకాశంజిల్లా,

ಕುಟುಂಬ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ

ಪ್ರಶ್ನೆಕರ ವಿವರ	KRSA102M345
ಪ್ರಶ್ನೆಕರ ಹೆಸರು	ಹೆಸರು
ತಾರೀಖು	23 February 2025
ಮುಂದು ಅಕ್ಷರ	yes
ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಕ್ಷರ	yes
ಮೊತ್ತದ ವಿವರ	49
ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿವರ	no
ಭಾಷೆ ವಿವರ	no
ಲಿಪಿ ವಿವರ	no
ತಯಾರು ವಿವರ	mary
ವಿವರ ದಾಖಲೆ	mary
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ವಿವರ	roaveer
ಪರಿಶೀಲನೆ ವಿವರ	NAVYA
ವಿವರ ಸಂಯೋಜನೆ	
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ವಿವರ	
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ವಿವರ	
ಪರಿಶೀಲನೆ	Good